

ISSN 2730-2156

วารสาร
พัฒนาทักษะวิชาการอย่างยั่งยืน
Journal of the Academic Sustainable Development [JASD]

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม
VOL. 2 NO. 2 MAY

- สิงหาคม 2563
- AUGUST 2020

สารจากบรรณาธิการ

วารสารพัฒนาทักษะวิชาการอย่างยั่งยืน

Journal of the Academic Sustainable Development [JASD]

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 เดือน พฤษภาคม – สิงหาคม 2563

สวัสดีท่านผู้อ่านวารสารพัฒนาทักษะวิชาการอย่างยั่งยืน ที่เคารพทุกท่าน วารสารฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม 2563) และเป็นปีที่สองแล้ว ที่กองบรรณาธิการได้จัดทำวารสารพัฒนาทักษะวิชาการอย่างยั่งยืน ในรูปแบบของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book) เพื่อเป็นการส่งเสริม สนับสนุนให้คณาจารย์ นิสิต นักวิจัย และนักวิชาการทั่วไปได้มีโอกาสเผยแพร่และแลกเปลี่ยนวิทยาการ องค์ความรู้ ในศาสตร์สาขา สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และสาขาอื่นๆ เกิดเป็นพื้นที่และเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เผยแพร่ องค์ความรู้ใหม่อันเป็นความก้าวหน้าทางวิชาการ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เขียนบทความส่งบทความวิชาการและ บทความวิจัยด้านต่างๆ เพื่อพิจารณาในการตีพิมพ์ โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง ขอขอบคุณกองบรรณาธิการทุกท่านที่ตั้งใจผลักดันให้เกิดวารสารพัฒนาทักษะวิชาการอย่างยั่งยืน ฉบับนี้ขึ้นมา

กองบรรณาธิการวารสารพัฒนาทักษะวิชาการอย่างยั่งยืน หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผู้อ่านทุกท่านจะได้รับ สารต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการนำไปประยุกต์ต่อยอดในกิจกรรมต่างๆ เพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ ของประเทศชาติสืบไป

ดร.ปฏิพัฒน์ บุญรักษ์

บรรณาธิการวารสารพัฒนาทักษะวิชาการอย่างยั่งยืน

เจ้าของ ศูนย์การเรียนรู้พัฒนาทักษะทางวิชาการอย่างยั่งยืน (ASDLC)

บรรณาธิการ ดร.ปวิพัฒน์ บุญรักษ์

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.กาสัก เต๊ะชั้นหมาก

รองศาสตราจารย์ ดร.รัตน์ ปัญญาภา

รองศาสตราจารย์ พัฒนา จันทนา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธำนิษฐ์ ไชยเย็น

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรภัทร กิจจักษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุสันต์ จันทะโชโต

ดร.เกวลิณ งามพิริยกร

ดร.สุภาพร พงศ์ภิญโญโสภาส

พระกิตติญาณเมธี ดร. (สมเกียรติ ภูมิปัญญา)

ดร.ปกเกศ จุลสุคนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

นักวิชาการอิสระ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ

ราชวิทยาลัย (วิทยาเขตสกลนคร)

ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาบทความ

รองศาสตราจารย์อัญชลี เศรษฐเสถียร

รองศาสตราจารย์พัฒนา จันทนา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญาบารมี สว่างวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรวิทย์ บุญส่ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชาลิสา ศิริธรรมเกตุ

ว่าที่ร้อยตรี ดร.สุริยะ หาญพิชัย

ดร.ณัฐกฤษณ์ ภูมั่ง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ผู้อำนวยการโรงเรียน

กลางดงปทุมวิทยา

Contact Us

วารสารพัฒนาทักษะวิชาการอย่างยั่งยืน

Journal of the Academic Sustainable Development [JASD]

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 เดือน พฤษภาคม – สิงหาคม 2563

คณะผู้จัดทำ

นายสุนทร อ่อนฤทธิ์ ฝ่ายสนับสนุนวารสาร

นางสาวสรลณี จันทร์ศรี ฝ่ายสนับสนุนวารสาร

ที่ตั้ง

ศูนย์การเรียนรู้พัฒนาทักษะทางวิชาการอย่างยั่งยืน (ASDLC)

36/1 ตำบลหนองบัว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี 15140

โทรศัพท์ 06-14235515

E-mail: jasd.center@gmail.com

กำหนดออก - ช่วงเวลาตีพิมพ์

ฉบับที่ 1 เดือน มกราคม - เมษายน

ฉบับที่ 2 เดือน พฤษภาคม - สิงหาคม

ฉบับที่ 3 เดือน กันยายน - ธันวาคม

บทความวิจัย

หน้า

- การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการ
เรียนสอนแบบปกติ รายวิชา ค33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธชินราชวิทยา อำเภอเมือง
จังหวัดพิษณุโลก
จินตหรา ชูช่วย 1
- การศึกษาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์
นพดล คล้ายใจตรง 13
- การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนาน
พื้นบ้านไทย โรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาอนุทิศ) อำเภอไพศาลี
จังหวัดนครสวรรค์
อารีรัตน์ ทูยหล่อน 26
- การศึกษาแนวทางการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วน
ตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท
วุฒิวัฒน์ อนันต์ภูมิเมธ 38
- สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี
กิตติชัย เทียนไข 49

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้บทเรียนโปรแกรมกับการเรียนสอนแบบปกติ
รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนพุทธชินราชพิทยาลำปาง อำเภอลำปาง จังหวัดพิจิตร

The comparison of the study achievement by using the lesson program with
the descriptive teaching in the subject of K 33102, Basic Mathematics 6 in the
topic of Calculus of students in M.6, Phuttha Chinnarat Phittaya School,
Muang District, Phitsanulok Province

Received: May 20, 2020 Revised: June 15, 2020 Accepted: July 7, 2020

รับเข้า : 20 พ.ค. 63 แก้ไข : 15 มิ.ย. 63 ตอบรับ : 7 ก.ค. 63

*จันทรา ชูช่วย¹

*Jintara Chuchuy¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาบทเรียนโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 และหา
ค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนโปรแกรม เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม เรื่อง แคลคูลัส กับการสอนแบบปกติ และเพื่อศึกษาความพึง
พอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง
แคลคูลัส กลุ่มเป้าหมาย คือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนพุทธชินราช
พิทยาลำปาง อำเภอลำปาง จังหวัดพิจิตร จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ บทเรียนโปรแกรม แผนการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบบทเรียนโปรแกรม แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนโปรแกรม รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์
พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.36/74.25 มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6856 แสดง
ว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น 68.56 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: บทเรียนโปรแกรม, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

¹โรงเรียนพุทธชินราชพิทยาลำปาง

¹Buddhachinnarajpittaya School

*Corresponding author E-mail: Chintara.Chu@gmail.com

Abstract

This research has the objective for developing the effective lesson program according to the 70/70 criteria and there is finding the effectiveness index of the lesson program for comparing the study achievement of students in M. 6 who have received the teaching by using the lesson program in the topic of Calculus with the descriptive teaching and for studying the satisfactory of students who have received the teaching by using the lesson program in the subject of Kor33102, Basic Mathematics 6 in the topic of Calculus. The target group will be 40 students in M. 6/1, 2nd Semester, Academic Year of 2019, Phuttha Chinnarat Phittaya School, Muang District, Phitsanulok Province. Using tools will be the program lesson, the learning activity setting plan program, the learning activity setting plan, the descriptive form, the study achievement measurement test and the measurement test for the satisfactory on the study, the analysis of the information by using the percentage, the average, Standard Deviation

The research result is found that; 1) There is lesson program in the subject of Kor33102, Basic Mathematics 6 in the topic of Calculus. There is the achievement value that is equal to 76.36/74.25. There is the effectiveness index value which is equal to 0.6856. This has shown that students who have studied the program lesson, they will have more study achievement by 68.56%. 2) For the study achievement of students who have studied by the lesson program, students will have the study achievement higher than students who have studied in the descriptive teaching. 3) Students have the overall satisfactory in the study with the lesson program in the highest level.

Keywords: The program lesson, The study achievement

บทนำ

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากคณิตศาสตร์ช่วยให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างรอบคอบถี่ถ้วน ช่วยให้คาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจ แก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์อื่น ๆ อันเป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ทัดเทียมกับนานาชาติ การศึกษาคณิตศาสตร์จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560) หลักสูตรแกนกลาง

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ไว้ว่า ผู้เรียนจะต้องเข้าใจและใช้ความรู้เกี่ยวกับเซตและตรรกศาสตร์เบื้องต้น ในการสื่อสาร และสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ เข้าใจและใช้หลักการนับเบื้องต้น การเรียงสับเปลี่ยน และการจัดหมู่ ในการแก้ปัญหาและนำความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นไปใช้ สามารถนำความรู้เกี่ยวกับเลขยกกำลัง ฟังก์ชัน ลำดับ และอนุกรม ไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งปัญหาเกี่ยวกับดอกเบี้ยและมูลค่าของเงิน และเข้าใจและใช้ความรู้ทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอข้อมูล และแปลความหมายข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560)

ด้วยธรรมชาติของวิชาคณิตศาสตร์ที่เป็นนามธรรม จึงทำให้เกิดปัญหาในการถ่ายทอดความรู้เนื้อหาสาระในวิชาคณิตศาสตร์จากผู้สอนสู่ผู้เรียน โดยเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เนื้อหาส่วนใหญ่เป็นนามธรรม ผู้สอนหลายๆ ท่านไม่สามารถปรับประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้ สื่อการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนสนใจ เข้าใจ มีส่วนร่วมกับการเรียน ทำให้เกิดบรรยากาศในการเรียนที่ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนไม่มีความสุขสนุกสนานในการเรียน (เยาวลักษณ์ พลบุตร, 2551) บทเรียนโปรแกรมเป็นสื่อในการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนได้รับการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนสามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาที่มีความเป็นนามธรรมค่อนข้างสูงได้ดีขึ้น เนื่องจากบทเรียนโปรแกรมเป็นสื่อที่สามารถบรรจุสื่อต่าง ๆ เกือบทุกชนิด เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามความสามารถ โดยแบ่งเป็นกรอบย่อยๆ เป็นขั้นๆ เริ่มจากง่ายไปหายาก โดยแต่ละกรอบจะมีการอธิบายบทเรียนและการสร้างแรงจูงใจ ประกอบกับคำถามและแบบฝึกหัดที่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ด้วยตนเอง และบทเรียนโปรแกรมยังเป็นสื่อที่ตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสามารถและความสนใจของแต่ละบุคคล จุดเด่นของบทเรียนโปรแกรม คือ ผู้เรียนสามารถเรียนได้ทุกสถานที่ ทุกเวลา (เพ็ญพนา พวงแพ, 2550) การจัดการเรียนการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมทำให้ผู้เรียนสร้างคำตอบ และเกิดการเรียนรู้ได้เอง เนื้อหาแต่ละขั้นมีขนาดสั้นๆ และเป็นขั้นตอนเล็ก ๆ ช่วยให้ผู้เรียนตอบคำถาม ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งการเรียนที่ละน้อยของบทเรียนโปรแกรมทำให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย และนำหลักการเสริมแรงทางบวกมาใช้ด้วยนั่นคือถ้าผู้เรียนตอบถูกจะทำให้เกิดกำลังใจ กระตือรือร้น ที่จะเรียนขั้นต่อไป ด้วยปัญหาที่พบในการสอนเนื้อหาแคลคูลัส (Calculus) และข้อดีของ บทเรียนโปรแกรมจึงเหมาะสมที่นำมาออกแบบเพื่อใช้เป็นสื่อที่จะถ่ายทอดเนื้อหาสาระเรื่องแคลคูลัส (Calculus) ไปสู่ผู้เรียนได้ (เอกพงษ์ โตชัยศรี, 2556)

แคลคูลัส (Calculus) มีความสำคัญอย่างมากเพราะเป็นพื้นฐานของสูตรการคำนวณมากมาย เช่น สูตรการหาพื้นที่รูปทรงต่าง ๆ การหาปริมาตร สูตรการหาความเร็ว ความเร่ง การถ่ายเทความร้อน การเติบโตของประชากร ทฤษฎีการบริโภคของลูกค้า ในทางการแพทย์ก็มีการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราการเติบโตของเซลล์มะเร็ง และอัตราการติดเชื้อไวรัสของเซลล์มะเร็ง เพื่อคำนวณหาระยะเวลาการกำจัดเซลล์มะเร็งด้วยไวรัส ทั้งยังเป็นพื้นฐานการคำนวณที่เอามาใช้กับอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ คำนวณเกี่ยวกับการเงิน การธนาคาร การออกแบบโครงสร้าง การออกแบบเครื่องยนต์ ออกแบบโทรศัพท์มือถือ ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต จนถึงการออกแบบยานอวกาศ (รุ่งฟ้า จันท์จารุภรณ์, 2550) แคลคูลัสเป็นเนื้อหาที่มีความเป็นนามธรรมสูงและค่อนข้างที่จะยากในการทำทำความเข้าใจ สำหรับคนที่มีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่ค่อนข้างต่ำ

เพราะต้องใช้การคำนวณขั้นสูง ต้องอาศัยการปรับประยุกต์ใช้ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์เกือบทุกชนิดในการเรียนรู้เรื่องแคลคูลัส ทำให้นักเรียนเกิดความเครียด ความเบื่อหน่าย รู้สึกท้อถอย ขาดแรงจูงใจ ไม่มีกำลังใจที่จะเรียน ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาคณิตศาสตร์โดยเฉพาะในเรื่องแคลคูลัส (Calculus) ค่อนข้างต่ำ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธชินราชพิทยา อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่เรียนในรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนจึงต้องการที่จะพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน ด้วยการสร้างบทเรียนโปรแกรม เรื่อง แคลคูลัส ขึ้นและคาดว่า นักเรียนที่ได้ศึกษาจากบทเรียนโปรแกรม ดังกล่าว จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ให้เป็นไปตามศักยภาพของนักเรียน สามารถสร้างองค์ความรู้โดยการเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนโปรแกรมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 และหาค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนโปรแกรม รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม เรื่อง แคลคูลัส กับการสอนแบบปกติ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธชินราชพิทยา อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 160 คน
- 1.2 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธชินราชพิทยา อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 80 คน ที่เรียนรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 ภาคเรียนที่ 2/2562 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยกำหนดให้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/1 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มทดลอง โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่สุด และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 40 คน เป็นกลุ่มควบคุม ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ระหว่างเดือน สิงหาคม – กันยายน 2562 จำนวน 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน รวม 30 คาบเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย

3.1 บทเรียนโปรแกรม รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส จำนวน 1.5 หน่วยกิต 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบเรียน รวม 30 คาบเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ด้วยวิธีการ คำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.70 – 1.00 โดยพิจารณาจาก ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนคณิตศาสตร์ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา หลังจากนั้นนำไปหาประสิทธิภาพ โดยใช้สูตร (E1/E2) ตามขั้นตอนของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) โดยมีขั้นตอนการพัฒนา 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 นำไปทดลองแบบเดี่ยว จำนวน 3 คน นำผลที่ได้และปัญหามาทำการปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 2 นำไปทดลอง แบบกลุ่มเล็ก จำนวน 5 คน นำผลที่ได้และปัญหามาทำการปรับปรุงแก้ไข ขั้นที่ 3 นำไปทดลองภาคสนาม จำนวน 30 คน นำผลที่ได้และปัญหามาทำการปรับปรุงแก้ไข แล้วทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพทั้ง 3 ขั้นตอน

3.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบทเรียนโปรแกรม รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์ พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส จำนวน 30 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง โดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) ได้ค่า ระหว่าง 0.80 – 1.00 โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนคณิตศาสตร์ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล การศึกษา

3.3 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส จำนวน 30 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 30 ชั่วโมง โดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.80 – 1.00 โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี สารสนเทศ 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนคณิตศาสตร์ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

3.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ 20 คะแนน ซึ่งมีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.25-0.80 ค่าอำนาจจำแนก รายข้อระหว่าง 0.26-0.76 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 และแบบ อัตนัยแสดงวิธีการคำนวณ จำนวน 10 ข้อ 20 คะแนน โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนคณิตศาสตร์ 3) ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

3.5 แบบวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุดใน 3 ด้าน คือ ด้านความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรม และด้านความ พึงพอใจด้านการออกแบบ จำนวน 12 ข้อ โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนคณิตศาสตร์ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผล

และประเมินผลการศึกษา ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 นำบทเรียนโปรแกรมรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส ที่พัฒนาแล้วไปติดตั้งที่เว็บไซต์ http://www.bdc.ac.th/person_2154/registrar/instructor.asp/jintralar/elearning/main/33102

4.2 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบออนไลน์ในบทเรียนโปรแกรม และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัยแสดงวิธีทำ 10 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

4.3 ดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเป็นผู้สอนโดยแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่ม คือนักเรียนกลุ่มทดลอง ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม และนักเรียนกลุ่มควบคุม ได้รับการสอนแบบปกติ โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน ระยะเวลาในการสอนเท่ากัน คือใช้เวลาเรียนกลุ่มละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ระยะเวลาในการสอน 10 สัปดาห์ รวม 30 ชั่วโมง

4.4 หลังทำการสอน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบออนไลน์ในบทเรียนโปรแกรม และนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติ ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือกจำนวน 20 ข้อ และแบบอัตนัยแสดงวิธีการคำนวณ 10 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

4.5 เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จ ให้นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรมแบบออนไลน์ ทำแบบวัดความพึงพอใจแบบออนไลน์ จำนวน 12 ข้อ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม ตามเกณฑ์ 70/70 โดยใช้สูตร (E1/E2)

5.2 หาดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนโปรแกรม โดยการใช้สูตรการคำนวณค่าดัชนีประสิทธิผล โดยใช้สูตร (E.I.)

5.3 นำคะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส แบบปรนัย และแบบอัตนัยนำมาตรวจให้คะแนน

5.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส ระหว่างนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม กับการสอนแบบปกติโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่า t-test แบบ Independent Samples

5.5 คะแนนที่ได้จากความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนโปรแกรม โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพบทเรียนโปรแกรม รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ของบทเรียนโปรแกรมรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส

จำนวนนักเรียน (n)	ระหว่างเรียน (E_1)		หลังเรียน (E_2)		E_1/E_2
	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	
40	70	2138	40	1222	76.36/74.25

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรมรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 76.36/74.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 แสดงว่า บทเรียนโปรแกรม ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของบทเรียนโปรแกรมรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส (E.I.)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิผลของบทเรียนโปรแกรมรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส (E.I.)

จำนวนนักเรียน (n)	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม		ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
		ก่อนเรียน	หลังเรียน	
40	40	752	1222	0.6856

จากตารางที่ 2 พบว่า ประสิทธิผลของบทเรียนโปรแกรมรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส มีคะแนนก่อนเรียน 752 คะแนน และหลังเรียน 1222 คะแนน เมื่อนำมาคำนวณโดยใช้สูตรดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ได้เท่ากับ 0.6856 แสดงว่า นักศึกษาที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนโปรแกรม กับการสอนแบบปกติ

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วย รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์
พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส กับนักเรียนที่เรียนแบบปกติ

รูปแบบการสอน	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	df	t	Sig.
บทเรียนโปรแกรม	40	32.15	2.151	54	10.03	.00**
แบบปกติ	40	22.45	2.023			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์
พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
.05

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมรายวิชา
ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม
รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่อง แคลคูลัส

รายการประเมินความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	แปลความหมาย
1. ความพึงพอใจด้านเนื้อหา	4.68	0.50	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรม	4.75	0.49	มากที่สุด
3. ความพึงพอใจด้านการออกแบบ	4.67	0.52	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.65	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม รายวิชา ค
33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 โดยภาพรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.65, S.D. = 0.51) เมื่อ
พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรม ($\bar{x}$ =
4.75, S.D. = 0.49) รองลงมาความพึงพอใจด้านเนื้อหา ($\bar{x}$ = 4.68, S.D. = 0.50) และความพึงพอใจด้านการ
ออกแบบ ($\bar{x}$ = 4.67, S.D. = 0.52) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 76.36/74.25 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 70/70 หมายความว่า บทเรียนโปรแกรม ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ระหว่างเรียน ร้อยละ 76.36 และทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 74.25 แสดงว่าบทเรียนโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้เท่ากับ ร้อยละ 2.5 ของเผชิญ กิจกรรม (2554) นับได้ว่าบทเรียนนี้สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้จากผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน (E_1) สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อาจเป็นเพราะว่าเป็นคะแนนที่เกิดจากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน การแสดงวิธีทำหลังเรียนทันทีหลังจากที่ผู้วิจัยสอนเสร็จนักเรียนยังจดจำเนื้อหา วิธีการคำนวณได้อย่างแม่นยำ ทำให้ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) น้อยกว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) ส่วนค่า (E_2) เป็นค่าที่ได้จากการที่นักเรียนต้องศึกษา ทำความเข้าใจ ฝึกทำครบทุกเรื่องให้จบก่อน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลากว่า 10 สัปดาห์ อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ความรู้ ความจำ ความเข้าใจ เนื้อหาที่เรียนลดน้อยลงไปจึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าผลการเรียนรู้ระหว่างเรียน แสดงว่าบทเรียนโปรแกรม ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ประกอบกับการพัฒนาบทเรียนโปรแกรม ผู้วิจัยได้วางแผนพัฒนากระบวนการสร้างบทเรียนโปรแกรม อย่างเป็นระบบทุกขั้นตอนโดยมีผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษา จำนวน 3 ท่าน ประกอบไปด้วย ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการสอนคณิตศาสตร์ และด้านการวัดผลและประเมินผล ตรวจสอบทุกขั้นตอนแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ โดยเริ่มตั้งแต่กำหนดโครงสร้างของบทเรียนโปรแกรม วิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 กำหนดหัวข้อ/จุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกัน สืบค้นและศึกษาสื่อการเรียนรู้เรื่องแคลคูลัสที่น่าสนใจที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ/จุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำมาออกแบบบทเรียนที่เอื้อต่อทักษะการคิดคำนวณของนักเรียน และสร้างเกณฑ์การประเมินผล สร้างแผนผังเว็บไซต์ (Sitemap) และสตอรี่บอร์ด (Storyboard) สร้างเว็บเพจออนไลน์ของบทเรียนโปรแกรม รายวิชา ค 33102 คณิตศาสตร์พื้นฐาน 6 เรื่องแคลคูลัส โดยจัดส่งข้อมูลไปเก็บไว้ที่เครื่องเครือข่ายของโรงเรียนพุทชินราชพิทยา http://www.bdc.ac.th/person_2154/registrar/instructor.asp/jintralar/elearning/main/33102 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจำนง สุขเกษม (2552) พบว่า บทเรียนโปรแกรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 อาจเนื่องมาจากการเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมที่ ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองทุกสถานที่ ทุกเวลา ไม่จำกัดจำนวนครั้ง นักเรียนที่เรียนเก่งสามารถที่จะศึกษา เนื้อหาล่วงหน้าได้ตามศักยภาพของตนเอง ส่วนนักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถนำบทเรียนโปรแกรมไปทบทวนเนื้อหาที่บ้านได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงน่าจะเป็นเหตุผลที่สนับสนุนให้ผู้เรียนมีคะแนนทดสอบระหว่างเรียนและคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และส่งผลให้บทเรียนโปรแกรมที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 70/70 ที่กำหนดไว้

2. ประสิทธิภาพของบทเรียนโปรแกรม มีค่าดัชนีประสิทธิผล เท่ากับ 0.6856 แสดงว่า การเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน ร้อยละ 68.56 ทั้งนี้เนื่องจากบทเรียนโปรแกรม ในกลุ่มรายวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง แคลคูลัส ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังมีน้อยมาก ส่งผลให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ประกอบกับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาวิชาที่

นำมาพัฒนาเป็นบทเรียนโปรแกรมมีเนื้อหาวิชาที่ค่อนข้างยาก เนื้อหาส่วนใหญ่จะต้องให้ผู้เรียนได้คำนวณโดยใช้แนวคิด ทฤษฎีทางคณิตศาสตร์ในระดับค่อนข้างสูง ประกอบกับเนื้อหาบางส่วนที่ต้องอาศัยการบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆ อาทิ วิทยาศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ ส่วนบทเรียนโปรแกรมที่พัฒนาขึ้น เป็นบทเรียนที่มีการออกแบบกิจกรรม การเรียนการสอนโดยเรียงเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีแบบฝึกหัดให้ฝึกทำอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองโดยผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ต ได้ทุกที่ทุกเวลา สอดคล้องกับเอกพงษ์ โตชัยศรี (2556) ที่พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง แคลคูลัส (ลิมิตและอนุพันธ์) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 บทเรียนโปรแกรมมีค่าดัชนีประสิทธิผล 0.6802 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 68.02 อาจเนื่องมาจากบทเรียนโปรแกรมที่สร้างขึ้นเป็นสื่อที่ตอบสนองความแตกต่างของนักเรียน ทั้งนักเรียนที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง หรือเรียนอ่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพและความสนใจของแต่ละบุคคล ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงน่าจะเป็นเหตุผลที่สนับสนุนให้บทเรียนโปรแกรมที่สร้างขึ้นมีค่าดัชนีประสิทธิผลสูง

3. นักเรียนที่เรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ทั้งนี้เนื่องจากบทเรียนโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นสามารถพัฒนานักเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลจากที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาข้อมูล มาตรฐาน ตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดวัตถุประสงค์และออกแบบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ให้สอดคล้องกับระดับความรู้ ความสามารถของนักเรียนและการเรียนการสอนในรายวิชา ทุกชั้นตอนได้ผ่านการตรวจสอบ แนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาทุกชั้นตอน ทำให้ได้เนื้อหาตรงตามมาตรฐาน ตัวชี้วัด วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร อีกทั้งผู้วิจัย ได้นำบทเรียนโปรแกรม มาสนับสนุนการปฏิบัติภาระงานตามกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและสนใจอยากเรียน ประกอบกับนักเรียนได้ฝึกฝนการทำวิธีทำ โดยการใช้เครือข่าย เวิลด์ ไวด์ เว็บ (World Wide Web) เป็นฐานและนำข้อมูลมาใช้เสริมสร้างทักษะด้านการคิดคำนวณ ทำให้นักเรียนใช้คอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์มือถือได้อย่างมีความหมายมากยิ่งขึ้น จากบทเรียนได้ด้วยตนเองโดยไม่จำกัดสถานที่และเวลา สอดคล้องกับเพ็ญพนา พวงแพ (2550) ที่ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนโปรแกรมการคูณ เรื่อง จังหวัดราชบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองราชบุรี พบว่า นักเรียนที่เรียนบทเรียนโปรแกรมการคูณ เรื่อง จังหวัดราชบุรี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และสอดคล้องกับน้ำฝน คูเจริญไพศาล (2559) ที่ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้บทเรียนโปรแกรม เรื่อง อันตรายของสารเคมีเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอันตรายของสารเคมีของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอันตรายของสารเคมีของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยผลต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก เนื้อหาของบทเรียน สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหามีความทันสมัย น่าสนใจ มีภาพประกอบ ทำให้เข้าใจง่าย มีคำถาม

เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ ทั้งคำถามแบบเลือกตอบและแบบเขียนตอบ เป็นการฝึกฝนการตอบคำถามและวัดผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง อีกทั้งคำถามมีความหลากหลาย เน้นการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา และใช้สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันโดยคำนึงถึงเกณฑ์การสร้างและการประเมินหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่ผ่านการเรียนด้วยบทเรียนโปรแกรม เรื่อง แคลคูลัส อยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน ที่เป็นดั่งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้ยึดหลักการจัดการเรียนรู้ด้วยบทเรียนโปรแกรม ตามหลักการและองค์ประกอบของบทเรียนโปรแกรมอย่างครบถ้วน พร้อมทั้งได้อธิบายและแนะนำชี้แจง วิธีการเรียนไว้อย่างชัดเจน โดยอาศัยการบูรณาการรูปแบบวิธีการเรียนที่หลากหลายโดยเน้นรูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้สอดแทรกแบบฝึกหัด ให้นักเรียนได้แสดงวิธีทำ ฝึกทำอยู่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะที่จำเป็นด้านการคิดคำนวณ ผสมกับเกมทางการศึกษาที่นำมาใช้ร่วมกับแบบฝึกหัดปกติเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย เกิดความสนุกสนาน ทำท่ายที่จะเรียนในเรื่องที่ยากขึ้นๆ ต่อไป โดยนักเรียนสามารถเข้าถึงบทเรียนได้ตามที่ต้องการจากเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้นักเรียนได้เปลี่ยนวิธีการเรียนในรูปแบบที่แตกต่างจากปกติ สามารถเรียนได้ทุกที่ทุกเวลามากเท่ากับที่นักเรียนต้องการ สอดคล้องกับวัชรพร เชยสุวรรณ และคณะ (2560) พบว่า นักเรียนพยาบาลชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก มีความพึงพอใจต่อบทเรียนโปรแกรมทบทวนความรู้วิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนและการรักษาพยาบาลขั้นต้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก สามารถใช้ทบทวนความรู้ในเวลาสั้นๆ อ่านเข้าใจง่าย ทั้งนี้เนื่องจากบทเรียนโปรแกรม เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื้อหาในแต่ละสาระการเรียนรู้จะบรรจุ เนื้อหาสาระไม่มากนัก และมีความเชื่อมโยงกัน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนไปทีละน้อยตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีแบบฝึกหัดให้ทำระหว่างเรียนพร้อม เฉลย เป็นการให้ข้อมูลย้อนกลับทันทีอีกด้วย

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จำนง สุขเกษม. (2552). รายงานการใช้บทเรียนโปรแกรมคณิตศาสตร์ เรื่องรูปเรขาคณิตสามมิติ และการหาปริมาตรของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลปากพนัง 1. รายงานวิจัยเพื่อขอวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ. นครศรีธรรมราช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). “การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน.” วารสารศิลปการ ศึกษา ศาสตร์ วิจัย, ปีที่ 5, ฉบับที่ 1, มกราคม - มิถุนายน.
- น้ำฝน คูเจริญไพศาล. (2559). การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้บทเรียนโปรแกรมเรื่อง อันตรรกะของสารเคมีเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. Journal of Education Naresuan University. ปีที่ 18, ฉบับที่ 2, เมษายน - มิถุนายน.
- เผชิญ กิจระการ. (2554). การวิจัยและทฤษฎีเทคโนโลยีการศึกษา. ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- เพ็ญพนา พวงแพ. (2550). การพัฒนาบทเรียนโปรแกรมการ์ตูน เรื่อง จังหวัดราชบุรี สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมืองราชบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เยาวลักษณ์ พลาบุตร. (2551). รายงานการใช้ชุดการเรียนรู้แบบอุปนัย เรื่องความน่าจะเป็นชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิจัยเพื่อขอลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ, อ่างทอง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอ่างทอง.
- รุ่งฟ้า จันทจุฑาภรณ์. (2550). “การเรียนรู้การสอนแคลคูลัสผ่านการแก้ปัญหา” ในเอกสารการอบรมครูคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วันที่ 25 - 27 เมษายน 2550. กรุงเทพมหานคร: สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.
- วัชรพร เชยสุวรรณ, รุ่งทิพย์ ช่างศิลา, สมใจ ศุภนาม และอมรทิพย์ ณ บางช้าง. (2560). การพัฒนาบทเรียนโปรแกรมทบทวนความรู้วิชาการพยาบาลอนามัยชุมชนและการรักษาพยาบาลขั้นต้น. Royal Thai Navy Medical Journal. ปีที่ 44, ฉบับที่ 1, มกราคม - เมษายน.
- เอกพงษ์ โตชัยศรี. (2556). การสร้างบทเรียนโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง แคลคูลัส (ลิมิตและอนุพันธ์) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. The 5th NPRU National Academic Conference 2013. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

**การศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย
ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์**
The studied result of the effectiveness of managing the childhood study of
the child development center, Srithep Subdistrict Administrative
Organization, Srithep District, Phetchabun Province

Received: June 17, 2020 Revised: June 28, 2020 Accepted: July 9, 2020

รับเข้า : 17 มิ.ย. 63 แก้ไข : 28 มิ.ย. 63 ตอรับ : 9 ก.ค. 63

นพดล คล้ายใจตรง¹

Noppadon Klaijaitrong¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย เพื่อศึกษาปัจจัยกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองนักเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ จำนวน 120 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยกระบวนการบริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และแบบวัดความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.145$)
2. ปัจจัยกระบวนการบริหารมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านงบประมาณ ด้านการอำนวยความสะดวก และการจัดการองค์การ ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ตั้งแต่ 0.331 ถึง 0.736
3. ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.189$)

คำสำคัญ: การจัดการศึกษา, ปฐมวัย, กระบวนการบริหาร

¹ครู, ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

¹Teacher, The child development center, Srithep Subdistrict Administrative Organization

*Corresponding author E-mail: noppadonnism@hotmail.com

Abstract

This research has the objective for studying the effectiveness of managing the childhood study for studying administrative process factors which will give the effect on the effectiveness of managing the childhood study and for studying the satisfactory of parents who have the effect on managing the childhood study of the child development center, Srithep Subdistrict Administrative Organization, Srithep District, Phetchabun Province. The population will be 120 persons of executives, teachers and parents of students of Srithep Subdistrict Administrative Organization. There are questionnaires related to administrative process factors of the child development center and the satisfactory measurement form of parents who have the effect on managing of the childhood study of the child development center. Using statistics in the research will be finding of the average, Standard Deviation, the process multiple linear regression analysis and the content analysis.

The research result is found that;

1. The overall effectiveness of managing the childhood study of Srithep Subdistrict Administrative Organization will be in the highest level from ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.145$)
2. Administrative process factors will have the influence on the effectiveness of managing the childhood study of Srithep Subdistrict Administrative Organization such as; Planning, Budgeting, Directing and Managing the organization respectively. By this will have the multiple correlation coefficient value since from 0.331 to 0.736.
3. For the satisfactory of parents who have the effect on managing the childhood study of Srithep Subdistrict Administrative Organization, this is found that parents have the overall satisfactory in the highest level from ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.189$)

KEYWORDS: Educational Management, Early Childhood, Administrative Process

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 มาตรา 41 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการภายในท้องถิ่น มาตรา 42 กำหนดให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ในการประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรรงบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ราชกิจจานุเบกษา, 2542) นอกจากนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พุทธศักราช 2542 มาตรา 16 (9) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดการศึกษา โดยถือว่าการจัดการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น (ราชกิจจานุเบกษา, 2542) ประกอบกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 7 พุทธศักราช 2562 มาตรา 67 (5) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่จัดการ ส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และการฝึกอบรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งการจัดการหรือสนับสนุนการดูแลและพัฒนาเด็กเล็กตามแนวทางที่เสนอแนะจากกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (ราชกิจจานุเบกษา, 2562)

ซึ่งหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยที่มีความสำคัญในปัจจุบัน คือ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สังกัดกระทรวงมหาดไทย จึงเป็นที่มาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เปิดสอนในระดับปฐมวัย มีเด็กเข้ารับการศึกษาดังแต่ อายุ 2 - 5 ปี จากผลการดำเนินงานในปีที่ผ่านมาพบว่า ปัญหาเป็นลักษณะของเด็กในช่วงวัยนี้ต้องเน้นการจัดการศึกษาแบบเตรียมความพร้อม เพื่อการพัฒนาเด็กให้พัฒนาได้เป็นไปตามศักยภาพ ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้เด็กอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข หากแต่ผู้ปกครองของเด็กๆระดับนี้ก็มีความต้องการและเข้าใจว่าการจัดการเรียนการสอนในระดับนี้ครูจะต้องเน้นการส่งเสริมทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย การอ่าน การคัด การเขียน และต้องการให้บุตรหลานอ่านออกเขียนได้ เพื่อจะสอบเข้าเรียนในระดับประถมศึกษาต่อไป ซึ่งการจัดการเรียนการสอนแบบนี้เป็นการเร่งพัฒนาการของเด็กเกินกว่าระดับพัฒนาการปกติทำให้เด็กเกิดความเครียด ไม่มีความสุข และเบื่อหน่ายการเรียน อาจทำให้ส่งผลต่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น มีผลในทางลบกับเด็ก ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องของผู้ปกครองและครูผู้สอนที่ยึดติดกับการเรียนการสอนแบบเดิม

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัย จะต้องปรับแนวทางจัดประสบการณ์ที่มุ่งเน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง โดยจัดกิจกรรมในรูปแบบบูรณาการผ่านการเล่นร่วมกับเล่นอย่างหลากหลาย ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการครบทุกด้าน เพื่อให้เด็กเติบโตตามวัยพัฒนาอย่างเหมาะสม (ชยานนท์ มณเฑียรจันทร์, 2556) โดยแนวในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัยในทศวรรษหน้า จะต้องมีการจัดการเรียนรู้แบบหน่วยการสอน โดยไม่มีการแยกเป็นรายวิชา เน้นการพัฒนาผู้เรียนทุก ๆ ด้านเป็นสำคัญ นำการเล่นมาเป็นหัวใจของการเรียนรู้ มีการพัฒนานำเอานวัตกรรมทางการศึกษาปฐมวัยมาใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรม การเลือกประสบการณ์ และการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมให้กับเด็ก มีการจัดกิจกรรมการเล่นแบบต่าง ๆ บรรจุไว้ในกิจกรรมประจำวัน เพราะ“การเล่น” เป็นหัวใจของการเรียนรู้ของเด็กในวัยนี้ซึ่งนำไปสู่การคิดแก้ปัญหาและการสร้างสิ่งต่าง ๆ อีกด้วย กิจกรรมที่จัดควรเน้นการปฏิบัติ ให้เด็กเลือกกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง และตั้งเป้าหมายฝึกสร้างให้คิด กล้าคิด กล้าทำ การคิดริเริ่มและพัฒนาการเป็นตัวของตัวเอง (เยาวพา เดชะคุปต์, 2552)

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในหน่วยงานจึงสนใจศึกษาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางการพัฒนาในการจัดการศึกษา เป็นปัจจัยกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการพัฒนาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ และ

ผลจากการวิจัยนี้สามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการจัดการเรียนรู้ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย หมายถึง ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาปฐมวัยตามตัวชี้วัดเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านยุทธศาสตร์/นโยบายส่งเสริมการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีพุทธศักราช 2551 หัวข้อที่ 6 เรื่องมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 1) มาตรฐานด้านปัจจัยทางการศึกษา 2) มาตรฐานด้านกระบวนการทางการศึกษา และ 3) มาตรฐานด้านผลผลิต (ผู้เรียน) (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550)

ปัจจัยกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย หมายถึง ปัจจัยหลักการบริหารของ Gulick and Urwick (1937 อ้างถึงใน นันทนา โรจนานุกูลพงศ์, 2550) ได้สรุปว่ากระบวนการบริหารประกอบด้วยหน้าที่การบริหาร 7 ประการหรือที่เรียกย่อ ๆ ว่า POSDCORB Model ดังนี้ การวางแผน (Planning), การจัดองค์การ (Organizing), การบริหารบุคคล (Staffing), การอำนวยความสะดวก (Directing), การประสานงาน (Coordinating), การรายงาน (Reporting) และงบประมาณ (Budgeting)

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 120 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้บริหาร จำนวน 1 คน ครู จำนวน 3 คน และผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย จำนวน 116 คน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ระหว่างเดือน พฤษภาคม 2562 - กันยายน 2562

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไปด้วย

3.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ใน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านมาตรฐานด้านปัจจัยทางการศึกษา ด้านมาตรฐานด้านกระบวนการทางการศึกษา และด้านมาตรฐานด้านผลผลิต (ผู้เรียน) จำนวน 21 ข้อ โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนปฐมวัย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ด้วยวิธีการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.72 ถึง 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.85

3.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยกระบวนการบริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ การวางแผน (Planning), การจัดองค์การ (Organizing), การบริหารบุคคล (Staffing), การอำนวยการ (Directing), การประสานงาน (Coordinating), การรายงาน (Reporting) และงบประมาณ (Budgeting) ด้านละ 5 ข้อ รวม 35 ข้อ โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนปฐมวัย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ด้วยวิธีการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.75 ถึง 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.84

3.3 แบบวัดความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ใน 3 ด้าน ประกอบด้วย ด้านมาตรฐานด้านปัจจัยทางการศึกษา ด้านมาตรฐานด้านกระบวนการทางการศึกษา และด้านมาตรฐานด้านผลผลิต (ผู้เรียน) จำนวน 12 ข้อ โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนปฐมวัย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ด้วยวิธีการคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.78 ถึง 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.87

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ขอความอนุเคราะห์เข้าทำการวิจัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ จากองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์

4.2 นำแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แจกให้กับผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครองศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 120 ชุด ได้รับกลับคืนมาจำนวน 120 ชุด โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกและอธิบายวิธีการทำแบบสอบถามด้วยตนเอง

4.3 นำแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยกระบวนการบริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แจกให้กับผู้บริหารสถานศึกษาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 1 ชุด ได้รับกลับคืนมาจำนวน 1 ชุด โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกและอธิบายวิธีการทำแบบสอบถามด้วยตนเอง

4.4 นำแบบวัดความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก แจกให้กับผู้ปกครองของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 116 ชุด ได้รับกลับคืนมาจำนวน 116 ชุด โดยผู้วิจัยดำเนินการแจกและอธิบายวิธีการทำแบบสอบถามด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาระดับปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

5.2 วิเคราะห์หาปัจจัยกระบวนการบริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามปัจจัยหลักการบริหาร โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

5.3 วิเคราะห์ปัจจัยกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพจัดการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โดยใช้สถิติการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

5.4 คะแนนที่ได้จากความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก นำมาหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.145$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มาตรฐานด้านปัจจัยทางการศึกษา รองลงมาคือ มาตรฐานด้านกระบวนการทางการศึกษา และมาตรฐานด้านผลผลิต (ผู้เรียน) ตามลำดับ เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน สรุปผลได้ดังนี้

1.1 มาตรฐานด้านปัจจัยทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.169$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ครูมีความรู้และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.123$) รองลงมาคือ สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.168$) มีความสะอาด แสง การถ่ายเทอากาศที่เหมาะสมกับการเรียนการสอน ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.183$) มีการจัดทำสื่อ/เอกสารและอุปกรณ์ ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.192$) การเรียนการสอนที่มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.211$) ตามลำดับ

1.2 มาตรฐานด้านกระบวนการทางการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66$, $\sigma = 0.115$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการกำหนดหลักการ แนวปฏิบัติและ

วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.110$) รองลงมาคือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีการจัดโครงสร้างองค์กร ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.120$) ระบบการบริหารและพัฒนางานอย่างเป็นระบบครบวงจร ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.193$) มีการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ($\mu = 4.22$, $\sigma = 0.221$) ตามลำดับ

1.3 มาตรฐานด้านผลผลิต (ผู้เรียน) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.111$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.193$) รองลงมาคือ ผู้เรียนมีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.209$) ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.222$) สามารถปฏิบัติตามวัฒนธรรม กฎ ระเบียบของโรงเรียนได้ ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.255$) ตามลำดับ

2. ปัจจัยกระบวนการบริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.202$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการวางแผน รองลงมาคือ ด้านงบประมาณ ด้านการจัดองค์กร ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการบริหารบุคคล ด้านการประสานงาน และด้านการรายงาน ผู้วิจัยนำเสนอผลตามลำดับ ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66$, $\sigma = 0.119$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการสำรวจการจัดทำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อการวางแผน การจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.123$) รองลงมาคือ มีการจัดทำแผนปฏิบัติการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประจำปี ในทุก ๆ ปีการศึกษา ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.125$) มีการกำหนดแนวทาง ขั้นตอน และรายละเอียดการปฏิบัติตามแผนไว้อย่างชัดเจน ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.128$) ตามลำดับ

2.2 ด้านงบประมาณ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.122$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับงบประมาณสนับสนุนส่วนหนึ่งจากผู้ปกครองและประชาชนที่เกี่ยวข้อง ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.122$) รองลงมาคือ มีการวางแผน การใช้จ่ายเงิน การบัญชี และการควบคุมดูแล ใช้จ่ายเงิน ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.125$) การตรวจสอบบัญชีอย่างรัดกุม และการจัดหา ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.126$) อนุมัติการใช้งบประมาณของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.128$) ตามลำดับ

2.3 ด้านการจัดองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.124$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดโครงสร้างการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างชัดเจน ($\mu = 4.65$, $\sigma = 0.109$) รองลงมาคือ บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการประชุม และการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างชัดเจน ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.175$) การกำหนดโครงสร้างมีการแบ่งงาน โดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพงานหรือจัดตามลักษณะเฉพาะของงาน ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.208$) ตามลำดับ

2.4 ด้านการอำนวยความสะดวก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.156$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารมีการตัดสินใจ วินิจฉัย สั่งการ การบังคับบัญชา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเหมาะสม ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.149$) รองลงมาคือ มีการสร้างแรงผลักดันให้บุคลากรมีกำลังใจและทุ่มเทให้การทำงาน มีการยอมรับและสถานการณ์ทำงานอย่างเป็นธรรม ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.198$) ผู้บริหาร

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีภาวะผู้นำ ความสามารถที่จะชี้แนะสั่งการ หรืออำนวยการเพื่อไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.233$) ตามลำดับ

2.5 ด้านการบริหารงานบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.49$, $\sigma = 0.261$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ บุคลากรมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านและมีศักยภาพ ตรงตามความคาดหวังของผู้ปกครอง ($\mu = 4.55$, $\sigma = 0.222$) รองลงมาคือ ส่งเสริมให้บุคลากรมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม ($\mu = 4.51$, $\sigma = 0.212$) ส่งเสริมสนับสนุนให้ครู มีการฝึกอบรม การศึกษาเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้อง ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.256$) ตามลำดับ

2.6 ด้านการประสานงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.254$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผู้บริหารสามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลทุกระดับและทุกส่วนที่เกี่ยวข้องในการสร้างความเข้าใจทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.231$) รองลงมาคือ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับความร่วมมือ ร่วมแรง ร่วมใจในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จากผู้ปกครองอย่างดี ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.218$) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กได้รับความร่วมมือในการจัดกิจกรรมการศึกษาจากผู้ปกครองและชุมชนอยู่เสมอ ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.216$) ตามลำดับ

2.7 ด้านการรายงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.256$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการรายงานผลการดำเนินงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปัญหา และอุปสรรค ให้ผู้บริหารและผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 4.52$, $\sigma = 0.223$) รองลงมาคือ ผู้บริหารมีการวินิจฉัย ประเมินผล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ($\mu = 4.49$, $\sigma = 0.242$) ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้เกี่ยวข้องทราบ ($\mu = 4.45$, $\sigma = 0.264$) ตามลำดับ

3. ปัจจัยกระบวนการบริหารมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านงบประมาณ ด้านการอำนวยการ และด้านการจัดองค์การ ตามลำดับ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ตั้งแต่ 0.331 ถึง 0.736

4. ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.189$) มีพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านมาตรฐานด้านผลผลิต (ผู้เรียน) มากที่สุด ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.163$) รองลงมาคือด้านมาตรฐานด้านปัจจัยทางการศึกษา ($\mu = 4.60$, $\sigma = 0.172$) และด้านมาตรฐานด้านกระบวนการทางการศึกษา ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.203$) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปราย ได้ดังนี้

1. ประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ จัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นไปตามมาตรฐาน

การศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับปฐมวัยของสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มีการกำหนดหลักการ แนวปฏิบัติและวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาอย่างชัดเจน มีการจัดโครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารและพัฒนาองค์กรอย่างเป็นระบบครบวงจร มีการจัดหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนในศูนย์เด็กเล็กมีความรู้และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการต่าง ๆ มีความสะอาด แสง อากาศถ่ายเทสะดวกเหมาะสมกับการเรียนการสอน มีการจัดทำสื่อเอกสาร และอุปกรณ์การเรียนการสอนที่มีความชัดเจนและเข้าใจง่าย จึงทำให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ผู้เรียนมีความเมตตา กรุณา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต สามารถปฏิบัติตามวัฒนธรรม กฎ ระเบียบของโรงเรียนได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของมะลิวัลย์ จิตรอรุณ (2550) ศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ที่มีต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของดำรงค์ ทับแสง (2551) ได้ศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และพนักงาน/เจ้าหน้าที่เทศบาลเมืองนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของพิณวดี เคนไชยวงศ์ (2554) ศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามกรอบมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลการจัดการศึกษาปฐมวัย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนระดับปฐมวัย โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยกระบวนการบริหารการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ บริหารการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นไปตามปัจจัยหลักการบริหารของ Gulick and Urwick (1937 อ้างถึงใน นันทนา โรจนานุกุลพงศ์, 2550) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารมีการสำรวจการจัดทำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาปฐมวัยเพื่อการวางแผน การจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย มีการจัดทำแผนปฏิบัติการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำปีในทุก ๆ ปีการศึกษา มีการกำหนดแนวทาง ขั้นตอน และรายละเอียดการปฏิบัติตามแผนไว้อย่างชัดเจน มีการแบ่งงาน การกำหนดโครงสร้างเหมาะสม โดยอาศัยปริมาณงาน คุณภาพงานหรือจัดตามลักษณะเฉพาะของงาน ผู้บริหารมีการตัดสินใจ วินิจฉัย สั่งการ การบังคับบัญชา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเหมาะสม ผู้บริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีภาวะผู้นำ มีความสามารถที่จะชี้แนะสั่งการ หรืออำนวยการเพื่อไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ มีการสร้างแรงผลักดันให้บุคลากรมีกำลังใจและทุ่มเทให้การทำงาน บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการประชุม การพัฒนาร่วมกัน มีการยอมรับและเลื่อนขั้นการทำงานอย่างเป็นธรรม บุคลากรมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน และมีศักยภาพตรงตามความคาดหวังของผู้ปกครอง บุคลากรมีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้เหมาะสม มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ฝึกอบรม การศึกษาเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอ

ผู้บริหารสามารถติดต่อสื่อสารกับบุคคลทุกระดับและทุกส่วนที่เกี่ยวข้องในการสร้างความเข้าใจทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน อีกทั้งยังได้รับความร่วมมือ ร่วมแรงร่วมใจในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จากผู้ปกครองอย่างดี งบประมาณสนับสนุนส่วนหนึ่งจากผู้ปกครองและประชาชนที่เกี่ยวข้อง มีการวางแผน การใช้จ่ายเงิน การบัญชี และการควบคุมดูแล ใช้จ่ายเงิน การตรวจสอบบัญชีอย่างรัดกุม โปร่งใส มีการรายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา และอุปสรรคให้ผู้บริหารและผู้ปกครองทราบอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารมีการวินิจฉัย ประเมินผลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ผู้บริหารสามารถนำข้อมูลของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่สามารถเปิดเผยได้แก่ ผู้เกี่ยวข้องทราบ แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในอนาคตได้อย่างถูกต้องครบถ้วน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองสา ยงเพชร (2551) การศึกษาการดำเนินงานตามกระบวนการบริหารการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานตามกระบวนการบริหารการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของอนรรักษ์ มาสเนตร (2552) ศึกษาการดำเนินงานการบริการด้านการศึกษามาตรฐานศูนย์เด็กเล็ก กรมอนามัยของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัยในเขตบางซื่อ ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานการบริการด้านการศึกษามาตรฐานศูนย์เด็กเล็ก กรมอนามัยของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ในเขตบางซื่อ มีระดับการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยกระบวนการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านงบประมาณ ด้านการอำนวยการ และด้านการจัดองค์การ ตั้งแต่ 0.331 ถึง 0.736 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านการวางแผน ด้านงบประมาณ ด้านการอำนวยการ และด้านการจัดองค์การ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการสำรวจการจัดทำข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เพื่อการวางแผน การจัดการศึกษาเด็กปฐมวัย ทำให้มีการวางแผนรับมือและแก้ไขปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น โดยการจัดทำแผนปฏิบัติการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประจำปี กำหนดแนวทาง ขั้นตอน และรายละเอียดการปฏิบัติเพื่อให้ผู้ปฏิบัติรับรู้และเข้าใจได้ง่ายขึ้น โครงสร้างการบริหารงานของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีความชัดเจนการบริหารจัดการกระทำการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมในการประชุม วางแผน อภิปรายปัญหา เสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาได้ทุกขั้นตอน ผู้บริหารมีการตัดสินใจ วินิจฉัย สั่งการ การบังคับบัญชา ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเหมาะสม ยุติธรรม การสร้างแรงผลักดันให้บุคลากรมีกำลังใจและทุ่มเทให้การทำงาน เกิดการยอมรับ มีภาวะผู้นำ สามารถที่จะชี้แนะ สั่งการ หรือ อำนวยการเพื่อไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ตามแผนการดำเนินงานได้ ตามลำดับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กยังได้รับงบประมาณสนับสนุนส่วนหนึ่งจากผู้ปกครองและประชาชนที่เกี่ยวข้อง มีการวางแผนการใช้จ่ายเงิน การบัญชี และการควบคุมดูแลการใช้จ่ายเงิน การตรวจสอบบัญชีอย่างรัดกุม มีความโปร่งใส เพื่อให้งบประมาณที่ใช้ไปเกิดประโยชน์สูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของผกา มาศ วิโสรัมย์ (2557) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก พบว่า ตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัว เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ตั้งแต่ 0.391 ถึง 0.752 และยังพบว่าทั้ง 6 ตัวแปร มีอำนาจในการพยากรณ์ประสิทธิผลการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยร่วมกันได้ร้อยละ 56.50 และสอดคล้องกับงานวิจัยของณัชชลิดา จันทพิมพ์ (2558) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ได้แก่ การบริหารงาน มุ่งผลสัมฤทธิ์ ผู้นำการเปลี่ยนแปลง และการบริหารแบบโดยกำหนดตัวชี้วัด โดยตัวแปรดังกล่าวสามารถพยากรณ์ความแปรปรวนของประสิทธิผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ได้ร้อยละ 29.50 ($R^2 = 0.295$, $F = 16.805$)

4. ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาเด็กปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก องค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน และห้องปฏิบัติการต่าง ๆ มีความสะอาด แสง อากาศถ่ายเทสะดวกเหมาะสมกับการเรียนการสอน มีการจัดทำสื่อ เอกสาร และอุปกรณ์การเรียนการสอนมีความน่าสนใจ ความชัดเจน และเข้าใจง่าย ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดี ผู้เรียนที่จบไปมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยตามเกณฑ์ สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับประถมศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกทั้งผู้เรียนมีความเมตตา กรุณา มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ เสียสละ มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่น มีวินัย มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต สามารถปฏิบัติตามวัฒนธรรม กฎ ระเบียบของโรงเรียนได้ สอดคล้องกับสภาพร เดชศิริ (2553) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี พบว่า ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก เทศบาลเมืองบางบัวทอง อยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับศตพร ทับธนะ (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพัทลุง พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพัทลุง มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน เช่น ผู้ปกครอง ครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการวางแผน เป็นต้น กำหนดเป้าหมายของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ชัดเจนและเป็นระบบ มีการบันทึกข้อมูลการดำเนินงาน ปัญหาของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กไว้เป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ง่ายต่อการตรวจสอบและใช้เป็นหลักฐานในการประเมินผลการปฏิบัติงาน ควรมีการแบ่งหน้าที่ตามความสามารถและความชำนาญของแต่ละบุคคล จัดบุคลากรในหน่วยงานให้ปฏิบัติงานที่สัมพันธ์ที่ดีต่อกัน สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการทำงาน ผู้บริหารควรใช้เหตุและผลในการตัดสินใจระหว่างบุคลากร

2. ควรมีการจัดสรรงบประมาณให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างเพียงพอต่อความต้องการของแต่ละงาน ควรมีการพัฒนาบุคลากรในหน่วยงาน เพื่อให้เพิ่มพูนและพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร เช่น อบรม ศึกษาดูงาน และศึกษาต่ออย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และควรมีการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีสุขนิสัยในการดูแลสุขภาพและป้องกันตนเองไม่ให้เกิดอุบัติเหตุ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีเทพ อำเภอศรีเทพ จังหวัดเพชรบูรณ์
2. ควรมีการต่อยอดการศึกษาโดยเลือกทำการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เช่น ทักษะของผู้ปกครองต่อประสิทธิผลการจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ได้ข้อมูลทางด้านงานวิจัยที่มีความหลากหลายมากขึ้น
3. ควรทำการศึกษาประสิทธิผลการจัดการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตพื้นที่อื่น ๆ เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุงประสิทธิผลการจัดการศึกษาปฐมวัยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. (2550). มาตรฐานการจัดการศึกษาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: ชุมชนส่งเสริมสหกรณ์แห่งประเทศไทย.
- ชยานนท์ มณเฑียรจันทร์. (2556). การจัดการศึกษาปฐมวัยขององค์กรการบริหารส่วนตำบลด้วยหลักองค์รวม : กรณีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กดงพอง องค์การบริหารส่วนตำบลศิลา จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ณัชชิตา จันทพิมพ์. (2558). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ดำรงค์ ทับแสง. (2551). ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียน สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทองสา ยงเพชร. (2551). การศึกษาการดำเนินงานตามกระบวนการบริหารการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- นันทนา โรจนานุกุลพงศ์. (2550). การบริหารจัดการของสาธารณสุขอำเภอในมุมมองของสาธารณสุขอำเภอและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขสังกัดสาธารณสุขอำเภอและสถานีอนามัย กรณีศึกษาสาธารณสุขอำเภอจังหวัดฉะเชิงเทรา. ภาคนิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์การ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- ผกามาศ วิโสรัมย์. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการจัดการการศึกษาระดับปฐมวัยขององค์การบริหารส่วนตำบล ในจังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พิณวดี เคนไชยวงศ์. (2554). ประสิทธิผลการจัดการศึกษาตามกรอบมาตรฐานการศึกษาปฐมวัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มะลิวัลย์ จิตรอารุณ. (2550). ประสิทธิผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลเมืองแม่ฮ่องสอน จังหวัดแม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2552). สภาพปัญหาการดูแลเด็กปฐมวัย. ใน ปัทมวรรณ รุ่งโรจน์ (บรรณาธิการ), การบริหารการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2542). เล่มที่ 116 ตอนที่ 74 ก.
- _____. (2542). เล่มที่ 116 ตอนที่ 114 ก.
- _____. (2562). เล่มที่ 136 ตอนที่ 50 ก.
- ศตพร ทับธนะ. (2556). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สถาพร เดชศิริ. (2553). การมีส่วนร่วมในการบริหารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อนุรักษ์ มาสเนตร. (2552). ศึกษาการดำเนินงานการบริการด้านการศึกษามาตรฐานศูนย์เด็กเล็กกรมอนามัยของสถานพัฒนาเด็กปฐมวัย ในเขตบางซื่อ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย
โรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาชนูทิศ) อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์

The development in the reading for gathering the content of students in
Prathomsuksa 6 with KWLH Plus technique. By this will use the additional
reading book in the set of Thai local legend, Bantakro School
(Ratprachachanootit) Paisalee District, Nakornsawan Province

Received: June 28, 2020 Revised: July 22, 2020 Accepted: July 7, 2020

รับเข้า : 28 มิ.ย. 63 แก้ไข : 22 ก.ค. 63 ตอบรับ : 29 ก.ค. 63

อารีรัตน์ ทูยหล่อน¹

Areerat Tuilon¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ให้นักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 หรือระดับดีขึ้นไป เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาชนูทิศ) ที่เรียนวิชา ท 15101 ภาษาไทย 5 เรื่อง การอ่านจับใจความ ภาคเรียนที่ 1/2561 เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย แบบบันทึกการอ่าน แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบวัดความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ นักเรียนทั้งหมด 33 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 90.90
2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน หลังเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน (+3.31)
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.72$)

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus, การอ่านจับใจความ

¹ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาชนูทิศ) อำเภอไพศาลี จังหวัดนครสวรรค์

¹Professional Level Teachers, Bantakro School (Ratprachachanootit) Paisalee District, Nakornsawan Province

*Corresponding author E-mail: Ar.oom2532@hotmail.com

Abstract

This research has the objective for studying the capacity in the reading for gathering the content after the learning management with KWLH Plus for 80% of students who can pass 75% of the criteria or have the good level up for comparing the study achievement in the set of the reading for gathering the content before and after the learning management with KWLH Plus technique and for studying the satisfactory of students after the learning management with KWLH Plus technique. By this will use the additional reading book in the set of Thai local legend. The population are students in Prathomsuksa 6, Bantakro School (Ratprachachanootit) who have studied in the subject of Tor 15101, Thai Language 5 in the title of the reading for gathering the content, the 1st semester / 2018). Using tool will be the learning management plan in the title of the reading for gathering the content, the additional reading book in the set of Thai local legend, the form of recording of reading, the form to measure the reading for gathering the content, the test for measuring the study achievement and the form to measure the satisfactory of the student, Using statistics in the research will be the percentage the average score, the standard deviation.

The research result is found that;

1. For the result of measuring the capacity in reading for gathering the content of 33 students, there are 30 persons who have passed the 75% criteria. This can calculate to be 90.90%.
2. For comparing the study achievement before and after the study, this will have the study achievement that is higher than before the study. (+3.31)
3. For students who have the satisfactory on the learning management with KWLH Plus technique, this is in the highest level ($\mu = 4.72$).

Keywords: The learning management with KWLH Plus technique, The reading for gathering the content

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ เสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน การดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ ด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าแก่การเรียนรู้ ครอบงำ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ด้านทักษะการอ่าน ไว้ว่า ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้อย่างถูกต้อง สามารถอธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำคำอธิบายในคู่มือต่างๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านและนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาท มีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่ากับสิ่งที่อ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

สำหรับแนวทางในการจัดการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านคิดจับใจความด้วยเทคนิค KWLH Plus เป็นเทคนิคที่พัฒนามาจาก KWLH ของ Ogle, D. (1986) เป็นเทคนิควิธีสอนที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนได้คิดวิเคราะห์จากความรู้เดิม ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดระหว่างอ่าน ฝึกจับใจความสำคัญของเรื่อง วิชา เล่าเรียนดี (2552) ได้กล่าวไว้ว่า เทคนิค KWLH เป็นเทคนิคที่เหมาะสมจะช่วยให้ นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิมของตนเอง นำความรู้เดิมของนักเรียนมาใช้ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์ จับใจความ ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน และในขั้น H (How can we learn more) ซึ่งเป็นขั้นที่เพิ่มเข้ามา เป็นขั้นที่นักเรียนต้องคิดอย่างละเอียดลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ โดยต้องประมวลความรู้เดิม หาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในการหาคำตอบเพิ่มเติม ซึ่งจะเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้และวิธีการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการการเรียนรู้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด ซึ่งจุดเน้นที่สำคัญของเทคนิค KWLH คือ ผู้สอนจะต้องใช้คำถามที่หลากหลาย สอดคล้องกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน มีความน่าสนใจกระตุ้นให้ผู้เรียนค้นคว้าหาคำตอบ สำหรับขั้น Plus บุตราสอนสำราญ (2554) กล่าวว่า เป็นขั้นต่อเนื่องจาก KWLH โดยเพิ่มการสร้างแผนภาพความคิดหรือผังมโนทัศน์แล้วเขียนสรุปหลังจากการอ่าน การสร้างผังมโนทัศน์ เป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนลำดับขั้นตอนของข้อมูลได้ ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอบ O - NET ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาชนูทิศ) พบว่า ในปีการศึกษา 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เฉลี่ยอยู่ที่ 42.62 คะแนน ต่ำกว่าระดับชาติที่ 48.25 และยัง

ต่ำกว่าในปีการศึกษา 2559 ที่ 45.21 คะแนน (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน, 2560) จากสาเหตุของปัญหาดังกล่าว พบว่าข้อสอบของแบบทดสอบสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน ของกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ในสาระที่ 1 การอ่าน พบว่า มีลักษณะของข้อคำถามที่ต้องอ่านเนื้อเรื่องหรือข้อความแล้วจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านในประเด็นสำคัญๆ ก่อนจึงจะสามารถตอบคำถามได้ ต้องอาศัยทักษะในการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ แยกแยะ ใจความสำคัญที่โจทย์กำหนดให้และเชื่อมโยงกับองค์ความรู้เดิมเพื่อหาคำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนยังขาดทักษะในการอ่านคิดวิเคราะห์สังเคราะห์ และการจับใจความของเรื่องที่อ่าน ไม่สามารถทำข้อสอบในลักษณะดังกล่าวได้ดี จึงส่งผลให้คะแนนต่ำกว่าระดับชาติ และลดลงจากปีการศึกษาที่ผ่านมา

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการอ่านคิดวิเคราะห์ โดยเน้นที่การอ่านจับใจความ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค KWLH Plus โดยนำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย มาใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ เรื่องการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาชนูทิศ) และคาดว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ดังกล่าวจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ให้เป็นไปตามศักยภาพของนักเรียน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านจับใจความผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยที่สูงขึ้นจากปีการศึกษาที่ผ่านมา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย ให้นักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 หรือระดับดีขึ้นไป
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความ โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย มี 6 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นที่ 1 ขั้น K (What we know)
- ขั้นที่ 2 ขั้น W (What we want to find out)
- ขั้นที่ 3 ขั้น L (What we have Learned)
- ขั้นที่ 4 ขั้น H (How can we learn more)
- ขั้นที่ 5 ขั้น Plus การสร้างแผนภาพความคิด (Mapping)
- ขั้นที่ 6 การสรุปเนื้อเรื่องที่อ่าน (Summarizing)

ตัวแปรตาม

1. ความสามารถด้านการอ่านจับใจความ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. ความพึงพอใจของนักเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านตะคร้อ (รัฐประชาชนูทิศ) อำเภอฟะสาลี จังหวัดนครสวรรค์ ที่เรียนวิชา ท 15101 ภาษาไทย 5 เรื่อง การอ่านจับใจความ จำนวน 33 คน

2. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ระหว่างเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2561 ถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2561 เวลาเรียน 4 สัปดาห์ รวม 12 ชั่วโมง

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านจับใจความ ด้วยเทคนิค KWLH Plus จำนวน 9 แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 9 ชั่วโมง โดยผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบ ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.85 – 1.00 โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

3.2 หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทยของ ซึ่งสร้างโดยจิตรา ศรีมงคล (2552) จำนวน 33 เล่ม เนื้อหาประกอบด้วย 9 บท ได้แก่ บทที่ 1 ตำนานกล่องข้าวน้อยฆ่าแม่ บทที่ 2 ตำนานชาละวัน บทที่ 3 ตำนานทุ่งกุลาร้องไห้ บทที่ 4 ท้าวแสนปม บทที่ 5 ตำนานเมืองลับแล บทที่ 6 ตำนานนางผมหอม บทที่ 7 ตำนานพญาทอง-พญาพาน บทที่ 8 ตำนานรักพระลอ บทที่ 9 ตำนานหลวงปู่ทวด บทที่ 10 ตำนานบั้งไฟพญานาค ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) ได้ค่าระหว่าง 0.85 – 1.00 โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและ

การสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

3.3 แบบบันทึกการอ่าน เทคนิค KWLH Plus เป็นแบบบันทึกหลังจากการอ่าน หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย จำนวน 9 ชุด ตามเทคนิค KWLH Plus 6 ขั้นตอนของ Carr E. and Ogle D. (1987)

ขั้นที่ 1 ขั้น K กิจกรรมก่อนการอ่าน (นักเรียนรู้อะไร)

ขั้นที่ 2 ขั้น W กิจกรรมระหว่างอ่าน (นักเรียนต้องการรู้อะไร)

ขั้นที่ 3 ขั้น L กิจกรรมหลังการอ่าน (นักเรียนอ่านเรื่องแล้วรู้อะไร)

ขั้นที่ 4 ขั้น H การหาความรู้เพิ่มเติม (นักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างไร)

ขั้นที่ 5 ขั้น Plus การสร้างผังมโนทัศน์จากเรื่องที่อ่าน

ขั้นที่ 6 การสรุปเรื่องจากการอ่าน (Summarizing)

3.4 แบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ เป็นแบบความเรียง (Essay Test) ที่ประยุกต์ให้สอดคล้องกับเทคนิค KWLH Plus 6 ขั้นตอนของ Carr E. and Ogle D. (1987) เกณฑ์การให้คะแนนเป็นแบบ (Scoring Rubric) จำนวน 2 ข้อ รวม 20 คะแนน โดยผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสม ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตรและการสอน 2) ด้านการสอนภาษาไทย 3) ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.80

3.5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านจับใจความ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ 20 คะแนน มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.28-0.76 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 0.44-0.82 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.81 โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

3.6 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ใน 3 ด้าน คือ ด้านความพึงพอใจด้านเนื้อหา ด้านความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรม และด้านความพึงพอใจด้านการออกแบบ จำนวน 15 ข้อ โดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ด้วยวิธีการคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (Index Of Congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 ถึง 1.00 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.87

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค KWLH Plus โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การอ่านจับใจความ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

2. ดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยเป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ด้วยตนเอง โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย ระยะเวลาในการสอน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

3. หลังทำการสอนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การอ่านจับใจความ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 5 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

4. หลังจากทำการทดสอบหลังเรียน (Post - Test) เสร็จแล้ว ให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ เป็นแบบความเรียง (Essay Test) จำนวน 1 ข้อ รวม 10 คะแนน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

5. เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเสร็จแล้ว ให้นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย ทำแบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 15 ข้อ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากการเขียนตอบในแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ นำมาเทียบเกณฑ์จากเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubric) แล้วนำคะแนนที่ได้มาหา ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้เทคนิค KWLH Plus โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

3. คะแนนที่ได้จากความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 ร้อยละของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินของแบบวัดความสามารถด้านการอ่านจับใจความ

(N = 33)

ช่วงคะแนน	ผลการประเมิน	จำนวนนักเรียน (คน)	คิดเป็นร้อยละ
15.50 - 20.00	ดีมาก	10	30.30
11.00 - 15.49	ดี	20	60.60
6.50 - 10.99	พอใช้	2	6.06
2.00 - 6.49	ควรปรับปรุง	1	3.04
รวม		33	100

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนทำแบบทดสอบอยู่ในช่วงคะแนน 11.00 – 15.49 (ระดับดี) มากที่สุด จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 60.60 รองลงมาคือช่วงคะแนน 15.50 - 20.00 (ระดับดีมาก) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 30.30 ช่วงคะแนน 6.50 – 10.99 (ระดับพอใช้) จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.06 และน้อยที่สุด คือ ช่วงคะแนน 2.00 – 6.49 (ระดับควรปรับปรุง) จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.04 ซึ่งสรุปได้ว่า นักเรียนทั้งหมด 33 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 90.90

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุดตำนานพื้นบ้านไทย ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ของนักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด ตำนานพื้นบ้านไทย

(คะแนนเต็ม 20 คะแนน, N = 33)

การทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	การทดสอบ	คะแนนเฉลี่ย (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	ผลต่าง
ก่อนเรียน	15.25	1.212	หลังเรียน	18.56	2.562	+3.31

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด ตำนานพื้นบ้านไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย

รายการประเมินความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)	แปลความหมาย
1. ความพึงพอใจด้านเนื้อหา	4.79	0.52	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรม	4.72	0.51	มากที่สุด
3. ความพึงพอใจด้านการออกแบบ	4.68	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.72	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย โดยภาพรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความพึงพอใจด้านเนื้อหา ($\mu = 4.79$, $\sigma = 0.52$) รองลงมาความพึงพอใจด้านการจัดกิจกรรม ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.51$) และความพึงพอใจด้านการออกแบบ ($\mu = 4.68$, $\sigma = 0.50$) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านจับใจความ หลังจากการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย ให้นักเรียนร้อยละ 80 ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 75 หรือระดับดีขึ้นไป พบว่า นักศึกษาจำนวน 33 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75 จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 90.90 ของนักศึกษาทั้งหมด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านคิดวิเคราะห์ จับใจความ จากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดตำนานพื้นบ้านไทย ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดระหว่างอ่าน ฝึกจับใจความสำคัญของเรื่อง อีกทั้งยังช่วยให้นักเรียนได้ทบทวนความรู้เดิมของตนเอง นำความรู้เดิมของตนเองมาใช้ โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่าน คิด วิเคราะห์ จับใจความ ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ผู้วิจัยยังจัดให้นักเรียนได้มีการสร้างแผนภาพความคิดหรือผังมโนทัศน์ แล้วเขียนสรุปหลังจากการอ่าน การสร้างผังมโนทัศน์ ช่วยให้ผู้เรียน ลำดับขั้นตอนของข้อมูล และเข้าใจเนื้อหาได้ดีมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสวีย์ทซ์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2550) ที่กล่าวว่า เทคนิค KWLH Plus เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนเกิดทักษะด้านการอ่านเป็นสำคัญ อีกทั้งสามารถช่วยให้นักเรียนตรวจสอบความรู้ได้ด้วยตนเอง ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด ตลอดจนจัดระบบข้อมูลเพื่อนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับฉวีวรรณ เพ็ญจันทร์ (2554) ที่ศึกษาการพัฒนาความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL Plus กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แล้วพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค KWL Plus เรื่องการอ่านเชิงวิเคราะห์ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ และมีค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWL Plus เท่ากับ 0.81 ซึ่งหมายความว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนมากขึ้น นักเรียนมีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค KWL Plus อยู่ในระดับดี และสอดคล้องกับศิลปิน บุญจันทร์ ศรี (2556) ได้อธิบายว่าการฝึกการอ่านจับใจความ ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ทักษะการอ่านจับใจความได้จากแบบฝึกด้วยตนเองได้ นอกจากนี้การฝึกอ่านจับใจความอย่างเป็นระบบ จากเรื่องง่ายไปหายากทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่านจับใจความและสามารถที่จะนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการอ่านในเรื่องอื่นๆ ได้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านจับใจความ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด ตำนานพื้นบ้านไทย พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมชุด ตำนานพื้นบ้านไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ที่ผู้วิจัยออกแบบและสร้างขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการออกแบบอย่าง

ถูกต้อง ดำเนินการเป็นขั้นตอนอย่างระบบ และใช้วิธีการที่เหมาะสม เริ่มจากการศึกษามาตรฐาน ตัวชี้วัด การกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน แบบบันทึกการอ่าน แบบทดสอบ และการวัดผลประเมินผลให้สอดคล้องกับการเรียนรู้เทคนิค KWLH Plus ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เหมาะสม สำหรับช่วยให้นักเรียนทบทวนความรู้เดิม นำความรู้เดิมมาใช้ โดยเฉพาะทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ จับใจความ ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนหาความรู้เพิ่มเติมมากขึ้นจาก แหล่งเรียนรู้ต่างๆ ในการหาคำตอบเพิ่มเติม ซึ่งจะเป็แนวทางในการพัฒนาความรู้และวิธีการเรียนรู้ได้อย่าง หลากหลายมากยิ่งขึ้น ตอบสนองความต้องการของนักเรียนที่ต้องการการเรียนรู้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด สุดท้าย ผู้วิจัยได้นำแผนภาพความคิดหรือผังโน้ตส์ มาเป็นเครื่องมือในการช่วยให้นักเรียน ลำดับขั้นตอนของข้อมูล ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับเสาวภา ช่วยแก้ว (2558) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนา ความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้ เทคนิค KWLH PLUS พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความ ของนักเรียนก่อนและ หลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS พบว่าคะแนนของการ ทดสอบหลังการจัดการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกสูงกว่าคะแนนของการทดสอบก่อนจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับสุวรรณ ดวงสวัสดิ์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาผลการ เรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผล การเรียนรู้เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่ จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดการเรียนรู้นักเรียน กลุ่มทดลองที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลกสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้ หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด ตำนานพื้นบ้านไทย โดยภาพรวม ทั้ง 3 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความพึงพอใจด้านเนื้อหา รองลงมาความพึง พอใจด้านการจัดกิจกรรม และความพึงพอใจด้านการออกแบบ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพึง พอใจในด้านเนื้อหามากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเนื้อหาที่ผู้สอนเลือกใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุดตำนาน พื้นบ้านไทย มีเนื้อหาเกี่ยวกับตำนานพื้นบ้านของประเทศไทย ทั้งหมด 9 ตอน ได้แก่ ตำนานกลองข้าวน้อยฆ่า แม่ ตำนานชาละวัน ตำนานทุ่งกุลาร้องไห้ ท้าวแสนปม ตำนานเมืองลับแล ตำนานนางผมหมอม ตำนานพญาหง- พญาพาน ตำนานรักพระลอ ตำนานหลวงปู่ทวด และตำนานบั้งไฟพญานาค จึงช่วยให้นักเรียนสามารถจดจ่อ กับการอ่านได้มากขึ้นส่งผลต่อการฝึกเรื่องการอ่านจับใจความ ซึ่งต้องอาศัยทักษะการอ่าน คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ จับใจความ ทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่าน ก่อนจะเรียบเรียงและสรุปเป็นใจความสำคัญของเรื่อง นั้นๆ สอดคล้องกับปาริชาติ ขาวงษ์ และคณะ (2560) จากการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการ จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus โดยภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดในการที่ได้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ รองลงมาคือ นักเรียน

ได้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนของการสอนแบบ KWLH Plus และมีความพึงพอใจเป็นลำดับสุดท้าย คือ นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาที่ทันสมัยและสอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียน และสอดคล้องกับฉัตรแก้ว ภูนาหา (2560) ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิค KWLH PLUS โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากนักเรียนเรียนโดยใช้เทคนิค KWLH Plus แล้วทำให้เกิดวิจรรย์ญาณ วิเคราะห์ วิจรรย์ จากการอ่านบทต่างๆ มากยิ่งขึ้น ไม่ยึดถือตำราเพียงเล่มเดียว และ นักเรียนเรียนโดยใช้เทคนิค KWLH Plus แล้ว ทำให้รู้จักการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ นักเรียนเรียนโดยใช้เทคนิค KWLH Plus แล้วช่วยให้เห็นภาพทั้งหมดของงานเขียนแต่ละชิ้นเป็นส่วนรวมว่ามีอะไร ประกอบอยู่ในลักษณะใด มีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด และน้อยที่สุด คือ นักเรียนเรียนโดยใช้เทคนิค KWLH Plus แล้วทำให้มีความรอบคอบมากยิ่งขึ้น มีค่าเฉลี่ยระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

ควรนำเอาวิธีการจัดการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWLH Plus ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้วยเทคนิค KWLH Plus ผู้สอนควรเลือกหนังสืออ่านประกอบให้มีความน่าสนใจ สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ดี อีกทั้งนักเรียนในระดับประถมศึกษาควรมีสื่อประกอบเพื่อให้นักเรียนมองเห็นภาพเป็นรูปธรรมมากขึ้น ทั้งนี้ผู้สอนเองต้องทำหน้าที่เป็นเพียงที่ปรึกษา คอยติดตามกำกับ ดูแล และในบางครั้งอาจต้องคอยช่วยแก้ปัญหาเมื่อนักเรียนต้องการความช่วยเหลือ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus กับการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบอื่นๆ และควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่นๆ เพื่อศึกษาว่าจะเป็นไปตามเกณฑ์หรือแตกต่างไปจากการทดลองที่ผู้วิจัยศึกษาทำมาแล้วหรือไม่

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จิตรา ศรีมงคล. (2552). การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง นิทานไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กบินทร์บุรี อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- ฉวีวรรณ เพ็ญจันทร์. (2554). การพัฒนาความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยเทคนิค KWL-Plus กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฉัตรแก้ว ภูนาหา. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค KWLH Plus สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเขาพระนอนวิทยาคม. วารสารบัณฑิตศึกษา, ปีที่ 14 ฉบับที่ 65 เมษายน – มิถุนายน.
- บุศรา สอนสำราญ. (2554). การพัฒนาผลการเรียนรู้และทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH - Plus ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบคู่คิด. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปาริชาติ ขาวงษ์, อรธิดา ประสาร, จำเริญ อุ่นแก้ว และเฉลิมพล สวัสดิ์พงษ์. (2560). การพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์สำหรับการอ่านในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus. วารสารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ 5 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน.
- วัชร เล่าเรียนดี. (2552). รูปแบบและกลยุทธ์การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิด. นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิลปิน บุญจันทร์ศรี. (2556). การพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. Veridian E-Journal, ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน. (2560). ค่าสถิติพื้นฐานการ O-NET ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560. กรุงเทพมหานคร: สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน.
- สุวรรณา ดวงสวัสดิ์. (2556). การศึกษาผลการเรียนรู้และความคงทนในการเรียนรู้ เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจโลก ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWLH Plus. Veridian E-Journal, ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2550). 21 วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาระบวนการคิด. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์.
- เสาวภา ช่วยแก้ว. (2558). การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยแบบฝึกการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค KWLH PLUS. Veridian E-Journal, ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม.
- Carr E. and Ogle D. (1987). "K.W.L. Plus A Strategy for Comprehension and Summarization." Journal of Reading Vol 2(1).
- Ogle, D. (1986). K-W-L: A Teaching Model That Develops Active Reading of Expository Text. The Reading Teacher.

การศึกษาแนวทางการบริหารตามหลักธรรมาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท

A study on guidelines of administration by good governance in Thachai Sub-district administrative Organization of Muang District Chai Nat Province

Received: July 9, 2020 Revised: July 15, 2020 Accepted: July 29, 2020

รับเข้า : 9 ก.ค. 63 แก้ไข : 15 ก.ค. 63 ตอบรับ : 29 ก.ค. 63

วุฒิวัฒน์ อนันต์พุฒิเมธ¹

Vutthiwat Ananphutthimet¹

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เปรียบเทียบการบริหารงานตามหลัก ธรรมาภิบาล และหาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ข้าราชการ/พนักงาน จำนวน 58 คน ลูกจ้าง/กลุ่มอาสาสมัคร จำนวน 36 คน กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน 35 คน รวม 129 คน เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถามเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท จำนวน 3 ตอน สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ F-test (One Way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาล จำแนกตามสถานภาพที่ต่างกันและประสบการณ์ทำงานที่ต่างกัน มีความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน
3. ผลการศึกษาแนวทางการการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกข้อบังคับตำบล ควรปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ให้บริการด้วยความสม่ำเสมอ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวม ควรปรับปรุงระบบประเมินผลพนักงาน ควรติดประกาศวาระการประชุมของสภาให้ประชาชนทราบล่วงหน้า และเปิดโอกาสให้ประชาชนสังเกตการณ์ในการประชุม ควรจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติของผู้มารับบริการ การจัดหาพัสดุควรมีการประกาศอย่างเปิดเผย ควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่มหรือองค์กรชุมชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการ ควรให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง การเก็บภาษีต่าง ๆ ควรมีปฏิทินที่ชัดเจน และควรปรับปรุงระบบสาธารณูปโภคให้ดียิ่งขึ้น

คำสำคัญ: แนวทาง, การพัฒนา, หลักธรรมาภิบาล, องค์การบริหารส่วนตำบล

¹สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ สระแก้ว

¹Public Administration Program, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Sa Kaeo

*Corresponding author E-mail: vutthiwat.go@gmail.com

Abstract

The objectives of this research were to study administration by good governance, to compare administration by good governance in Thachai Sub-District Administrative Organization of Chai Nat Province and to seek the way enhancing the guidelines on administration by good governance of Thachai Sub- District Administrative Organization. The purposive samples were 129 persons from officers and personnels for 58 persons, Employees and volunteers for 36 persons and communities leaders for 35 persons. There are questionnaires related to guidelines of administration by good governance in Thachai Sub-district administrative Organization of Muang District Chai Nat Province. Using statistics in the research will be finding of the percentage, the frequency, the average, Standard Deviation, F-test (One Way ANOVA).

The research result is found that;

1. Administration by good governance for overall was in high level.
2. Comparison on administration by category on different status and different experience on working for overall and each aspects was not different.
3. The guidelines on administration should be on giving opportunity for people on together expression for spacious concepts, on issue of sub-district regulation, on trustful and honest operation and on people's services for public advantage protection, on estimational system improvement for personnels, on announcement for interesting people in advance for observation on council meeting, on performance of practical step for services receivers. The providing of matereals should be on opened announcement. Groups or community organizations should be on promotion for organizing. The estimation on satisfaction towards ever years services should be on spreading. The service on taxation should be on clear agenda for practice and public utilities should be on improvement.

Keywords: Guidelines, Administration Approach, Good Governance, Sub-District Administrative Organization

บทนำ

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พุทธศักราช 2546 ในมาตรา 6 อธิบายความหมายของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีว่า การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้ 1) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน 2) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ 3) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ 4) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น 5) มีการปรับปรุงภารกิจของ

ส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์ 6) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ และ 7) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะองค์กรหนึ่งของรัฐ ในมาตรา 52 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามแนวทางของพระราชกฤษฎีกานี้โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่สอดคล้องกับบทบัญญัติในหมวด 5 และหมวด 6 และให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยดูแลและให้ความช่วยเหลือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง โดยยึดหลักพื้นฐาน 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า (ราชกิจจานุเบกษา, 2546) ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 ตุลาคม พุทธศักราช 2546 เพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศ และให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตั้งแต่ พุทธศักราช 2540 ประเทศไทยต้องประสบกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำ และจากวิกฤติเศรษฐกิจดังกล่าว ได้ส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วนของสังคม ไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชน ภาครัฐ หรือภาคประชาชน ทำให้หลายภาคส่วนในสังคมตระหนักถึงปัญหาอันเกิดขึ้นประการหนึ่งจากความบกพร่อง ความอ่อนแอ และหย่อนประสิทธิภาพของกลไกด้านการบริหารจัดการในระดับชาติ และระดับองค์กร ทั้งในภาครัฐ และเอกชน รวมไปถึงการทุจริตคอร์รัปชัน และการกระทำผิดจริยธรรมในวิชาชีพ ดังนั้นการแก้ไขปัญหายั่งยืนก็คือ การขจัดสาเหตุของปัญหา ดังกล่าวข้างต้น และสร้างหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) เพื่อให้ปรากฏเป็นจริงในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน (โกวิท พวงงาม, 2544)

การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มีฐานะเป็นนิติบุคคล ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น เป็นผู้ที่ได้รับจัดสรรอำนาจจากส่วนกลางในการตัดสินใจ วินิจฉัยสั่งการ เพื่อดูแลประชาชนภายในท้องถิ่น ซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด มีภารกิจในมาตรา 250 ระบุว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ในวรรคห้า ยังระบุอีกว่า ต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา การเงินและการคลัง และการกำกับดูแลองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม การป้องกันการทุจริต และการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างขององค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ และต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และการป้องกัน การก้าวก่ายการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วนท้องถิ่นด้วย โดยต้องคำนึงถึงประชาชนส่วนรวมเป็นสำคัญ (ราชกิจจานุเบกษา, 2560)

จากเจตนารมณ์ดังกล่าว จะเห็นว่าการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมีลักษณะตรงตามองค์ประกอบของธรรมาภิบาล (Good Governance) ในประเด็นหลักๆ หลายประเด็นโดยเฉพาะหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน (Public Participation) หลักความโปร่งใส (Transparency) ซึ่งถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อ

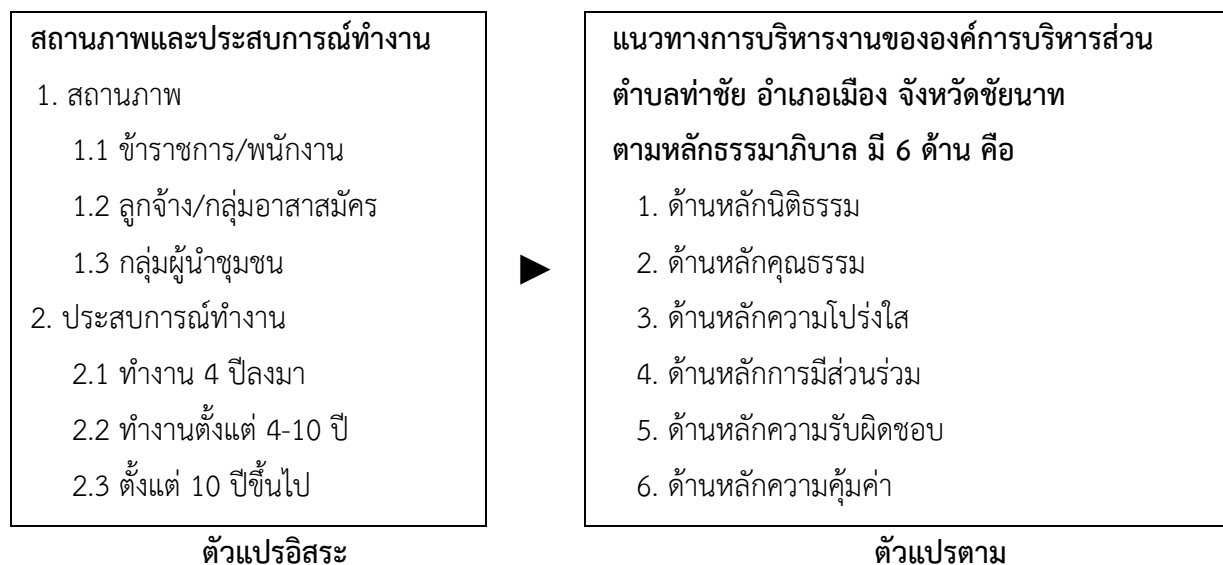
การกำหนดความสำเร็จ หรือความล้มเหลวขององค์การบริหารส่วนตำบล กระทรวงมหาดไทย และ คณะกรรมการกระจายอำนาจฯ จึงได้มอบหมายให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จัดทำหลักเกณฑ์และ วิธีการบริหารบ้านเมืองที่ดี โดยเริ่มมาตั้งแต่ปีงบประมาณ พุทธศักราช 2546 และดำเนินการตามโครงการ อย่างต่อเนื่อง ให้พิจารณาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การ บริหารส่วนตำบล เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง เทศบาลนคร และองค์การปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ที่เข้า หลักเกณฑ์การบริหารจัดการที่ดีเพื่อจัดสรรเงินอุดหนุนให้เป็นรางวัลแต่ละปี สำหรับปีพุทธศักราช 2561 ที่ ผ่านมา ได้มีการพิจารณาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อรับเงินรางวัล โดยมีองค์การบริหารส่วนตำบลผ่านการ คัดเลือกจำนวน 6 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหน่วยงานที่ ได้รับรางวัลการบริหารจัดการที่ดีประเภทโดดเด่น และได้รับการบันทึกในประวัติศาสตร์ว่าเป็นองค์กรส่วน ท้องถิ่นแห่งแรกที่ได้รับรางวัลบริหารจัดการที่ดี 8 ปีติดต่อกัน ตั้งแต่ปีพุทธศักราช 2546 จนถึงปีพุทธศักราช 2553

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะนักวิจัยในพื้นที่จึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ตามองค์ประกอบการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความ โปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า ว่ามีความสัมพันธ์กับผล การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมากน้อยเพียงใดเพื่อนำผลการศึกษารั้งนี้ ไปเป็นข้อมูลในการ พัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท สามารถแก้ไขปัญหาและนำไปพัฒนาท้องถิ่นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และ นำไปสู่การเป็นระบบราชการยุคใหม่ ซึ่งมีลักษณะของธรรมาภิบาลเป็นรากฐานในชุมชน และสังคม ประชาธิปไตยในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอ เมือง จังหวัดชัยนาท จำแนกตามสถานภาพและประสบการณ์ทำงาน
3. เพื่อหาแนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

1.1 เชิงปริมาณ ผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ข้าราชการ /พนักงาน ลูกจ้าง/กลุ่มอาสาสมัคร และกลุ่มผู้นำชุมชน ในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท มีจำนวน 129 คน

1.2 เชิงคุณภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด ได้แก่ข้าราชการ /พนักงาน ลูกจ้าง/กลุ่มอาสาสมัคร และกลุ่มผู้นำชุมชน ในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท มีจำนวน 129 คน

2. ระยะเวลาที่ใช้ในวิจัย

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย คือ ระหว่างเดือน มกราคม 2562 - เมษายน 2562

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 18 ข้อ

ตอนที่ 3 ข้อคำถามเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท เป็นแบบคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) จำนวน 6 ข้อ

4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาหลักการ แนวคิดและทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

2. กำหนดขอบข่ายของคำถามเพื่อให้สอดคล้องครอบคลุมกรอบแนวคิดวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อให้ทราบถึงระดับ แนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท จำนวน 6 ด้าน ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่า

3. นำแบบสอบถามฉบับร่างให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านรัฐประศาสนศาสตร์ 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ 3) หัวหน้ากลุ่มงานฝ่ายวิชาการสำนักงานท้องถิ่น จังหวัดชัยนาท ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยหาดัชนีความ สอดคล้องของ คำถามกับวัตถุประสงค์ของการวัด (Index of item objective congruence : IOC) เกณฑ์ที่กำหนดคือ 0.60 ขึ้นไป

4. นำแบบสอบถาม มาตรวจสอบและแก้ไข เพื่อความถูกต้องของเนื้อหาและความชัดเจนของ ภาษา

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญด้านรัฐประศาสนศาสตร์, ด้านระเบียบวิธี วิจัย, และด้านการวัดผล 3 ท่าน นำไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคคลที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยเอาไปทดสอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลเขาท่าพระ อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท แล้วนำมา วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2558) โดยได้ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.952

6. นำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไขแล้วจัดพิมพ์ เป็นฉบับสมบูรณ์ นำไป เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทำการ วิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของของ องค์การ บริหารส่วนตำบลท่าชัย จังหวัดชัยนาท โดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของของ องค์การบริหารส่วน ตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาทจำแนกตามสถานภาพและประสบการณ์ทำงาน โดยใช้สถิติ F-test (One Way ANOVA)

5.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการบริหารงานตาม หลักธรรมาภิบาลของของ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท โดยสรุปเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวน ร้อยละของสถานภาพและประสบการณ์ในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ/พนักงาน	58	44.96
ลูกจ้าง/กลุ่มอาสาสมัคร	36	27.91
ผู้นำชุมชน	35	27.13
รวม	129	100
ประสบการณ์ในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ทำงาน 4 ปีลงมา	18	13.95
ทำงานตั้งแต่ 4-10 ปี	90	69.77
ทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป	21	16.28
รวม	129	100

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าสถานภาพและประสบการณ์ในการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท สถานภาพส่วนใหญ่คือข้าราชการ/พนักงานมากที่สุด จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 44.96 รองลงมาคือลูกจ้าง/กลุ่มอาสาสมัคร จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 27.91 และผู้นำชุมชน จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 27.13 ประสบการณ์ในการทำงานส่วนใหญ่ทำงานตั้งแต่ 4-10 ปีมากที่สุด จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 69.77 รองลงมาทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 16.28 และทำงาน 4 ปีลงมา จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 16.28

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท โดยภาพรวมและรายด้าน

แนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	ระดับการปฏิบัติงาน			
	μ	σ	แปลผล	อันดับที่
1. ด้านหลักนิติธรรม	4.38	0.53	มาก	4
2. ด้านหลักคุณธรรม	4.36	0.52	มาก	5
3. ด้านหลักความโปร่งใส	4.35	0.54	มาก	6
4. ด้านหลักการมีส่วนร่วม	4.40	0.52	มาก	3
5. ด้านหลักความรับผิดชอบ	4.42	0.54	มาก	2
6. ด้านหลักความคุ้มค่า	4.48	0.51	มาก	1
รวม	4.40	0.50	มาก	

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาททั้ง 6 ด้าน โดยภาพรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ย (μ)

= 4.40) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($\sigma = 0.50$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักความคุ้มค่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.51$) รองลงมาคือ ด้านหลักความรับผิดชอบ โดยมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.54$) ด้านหลักการมีส่วนร่วม โดยมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.52$) ด้านหลักนิติธรรม โดยมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.53$) ด้านหลักคุณธรรม โดยมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.52$) และลำดับสุดท้าย ด้านหลักความโปร่งใส โดยมีค่าเฉลี่ย ($\mu = 4.35$, $\sigma = 0.54$)

2. ผลการเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท จำแนกตามสถานภาพ และประสบการณ์การทำงาน

ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพและประสบการณ์การทำงานสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาทโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนประสบการณ์ทำงาน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน ตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์แนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลองค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท

ผลการวิจัยพบว่า ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางในการออกข้อบังคับตำบล ควรปฏิบัติงานด้วย ความซื่อสัตย์ สุจริต และให้บริการประชาชนด้วยความสม่ำเสมอรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม ควรปรับปรุงระบบประเมินผลพนักงาน ควรติดประกาศวาระการประชุมของสภาให้ประชาชนทราบล่วงหน้าและเปิดโอกาสให้ประชาชนที่สนใจเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการ ประชุมสภา ควรจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติของผู้มารับบริการ การจัดหาพัสดุควรมีการประกาศอย่างเปิดเผย ควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่ม หรือองค์กรชุมชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทุกปี ควรให้มีการประกาศ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง การบริการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ควรมีปฏิทินปฏิบัติงานที่ชัดเจน และควรปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ให้ดียิ่งขึ้น

การอภิปรายผล

ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท พบว่า แนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคือ หลักความคุ้มค่า รองลงมาคือ หลักความรับผิดชอบ หลักการมีส่วนร่วม หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม และลำดับสุดท้าย หลักความโปร่งใส ทั้งนี้อาจเนื่องจากการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ได้ดำเนินงานตามภารกิจ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล การพัฒนาท้องถิ่น เป็นการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการร่วมคิดร่วมแก้ไขปัญหาพร้อมสร้างร่วมจัดทำส่งเสริมความเข้มแข็งของภาคประชาชนใน

เขตพื้นที่ที่มีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้านแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล จะสมบูรณ์ได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้นำชุมชนในพื้นที่เกิดความตระหนักร่วมกันแก้ไขปัญหาและความเข้าใจในแนวทางแก้ไขปัญหากันอย่างจริงจัง ยังได้เน้นให้ประชาชนที่อยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท เป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุกกลุ่มทุกวัยของประชากร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฉลองนพ อัมพรรัตน์ (2550) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมในอยู่ระดับมาก สอดคล้องกับอภิชาติ โชตชัชวาลกุล (2550) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาเขตอำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล ทั้ง 6 ด้าน อยู่ในระดับมาก และอรรธยา นรินทร์ (2552) ได้ศึกษาสภาพการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบล เห็นว่าสภาพการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย โดยรวมและรายด้าน 6 ด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของข้าราชการ ลูกจ้าง และผู้นำชุมชน ต่อแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ในภาพรวมมีระดับปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำแนกตาม สถานภาพที่แตกต่างกันโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก สถานภาพที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคือ สถานภาพข้าราชการ รองลงมา คือ สถานภาพลูกจ้าง และสถานภาพผู้นำชุมชน ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และจำแนกตามประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกันโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ประสบการณ์ทำงานที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุดคือ ประสบการณ์ทำงาน 4 ปีลงมา รองลงมาคือ ประสบการณ์ทำงาน 4 - 10 ปี และประสบการณ์ทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป ตามลำดับเมื่อเปรียบเทียบประสบการณ์ทำงานที่ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท เป็นชุมชนที่มีเขตพื้นที่ขนาดเล็ก แต่ละหมู่บ้านตั้งอยู่ใกล้ชิดกัน การคมนาคม สะดวก จำนวนประชากรมีน้อย จากการศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลพบว่าระดับความคิดเห็นโดยภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ให้การยอมรับการบริหารงานและพึงพอใจในการให้บริการ ฉะนั้นความคิดเห็นส่วนใหญ่จึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของวิจิตราภรณ์ ไชยโคตร (2550) ได้ศึกษาการประเมินการ บริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบรบือ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารงาน ที่มีสภาพแตกต่างในเรื่อง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และตำแหน่ง เห็นว่ามีการบริหารงานของเทศบาลตำบลบรบือ ตามหลักธรรมาภิบาล โดยรวมและทุกด้านไม่แตกต่างกัน อภิชาติ โชตชัชวาลกุล (2550) ศึกษาเรื่อง การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล : กรณีศึกษาเขตอำเภอหนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล จำแนกตามตำแหน่ง เพศ อายุ การศึกษา และระยะเวลาในการทำงาน ไม่แตกต่างกัน

3. แนวทางพัฒนาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางในการออกข้อบังคับตำบล ควรปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ ความสุจริต และให้บริการประชาชนด้วยความสม่ำเสมอ รักษากฎระเบียบส่วนรวม ควรปรับปรุงระบบประเมินผลงาน ควรติดประกาศวาระการประชุมของสภาให้ประชาชนทราบล่วงหน้าและเปิดโอกาสให้ประชาชนที่สนใจเข้าร่วมสังเกตการณ์ในการประชุมสภา ควรจัดทำขั้นตอนการปฏิบัติของผู้มารับบริการ การจัดหาพัสดุควรมีการประกาศอย่างเปิดเผย ควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกลุ่ม หรือองค์กรชุมชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการทุกปี ควรให้มีการประกาศ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง การบริการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ ควรมีปฏิทินปฏิบัติงานที่ชัดเจน และควรปรับปรุงระบบสาธารณูปโภค ให้ดีขึ้นโดยผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลในทิศทางเดียวกันว่าควรนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาบริหารเทศบาลและผู้บริหาร องค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย ควรลงพื้นที่เพื่อให้คำชี้แนะและส่งเสริมความรู้ให้แก่ประชาชนเพื่อ สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาลยิ่งขึ้น เป็นเพราะว่าประชาชนทั่วทุกภูมิภาคของไทยต่างให้ความสำคัญต่อปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและมีความต้องการที่จะให้ องค์การบริหารส่วนตำบลนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ด้วยเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันแก่ องค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเหมาะสมกับเศรษฐกิจของประเทศไทยและที่สำคัญองค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดสรร งบประมาณอย่างถูกต้องและเหมาะสมโดยคำนึงถึงประโยชน์กับประชาชนให้มากและ ที่สำคัญองค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการประชาสัมพันธ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารการทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร พุทธศักราช 2540 (ราชกิจจานุเบกษา, 2540) และจัดระบบสารสนเทศให้ประชาชนได้รับรู้อย่างทั่วถึงโดยใช้สื่อขององค์การบริหารส่วนตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลมากยิ่งขึ้น ตั้งแต่การมีส่วนร่วมในการบริหารงานการรับรู้ข่าวสารการแสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจทำอะไร อยางไรของ องค์การบริหารส่วนตำบลรวมทั้งการตรวจสอบการประเมินผลงานขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมถึงมีส่วนร่วมในการถอดถอนผู้บริหารหรือสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลที่ประชาชนเห็นว่าปฏิบัติงาน เสียหายล้มเหลวมีพฤติกรรมเสื่อมเสีย ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกหวงแหน และรักษาสีทธิ และผลประโยชน์ในท้องถิ่นของตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท ควรนำผลการวิจัยและข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาไปใช้ในการพัฒนา ปรับปรุงงาน

1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลท่าชัย อำเภอเมือง จังหวัดชัยนาท และองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับ ภารกิจขององค์การเป็นประจำทุกปี เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาปรับปรุงงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อค้นหารูปแบบที่ทำให้องค์กรได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรมีการศึกษาและทำการวิจัยทุกปีเพื่อปรับปรุงการบริหารงานขององค์กรให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

โกวิทย์ พวงงาม. (2544). การปกครองท้องถิ่นไทยหลักการและมิติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

วิญญูชน.

ฉล่องนพ อัมพรรัตน์. (2550). การปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลในเขตอำเภอกมลาไสย

จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ

มหาสารคาม.

บุญชม ศรีสะอาด. (2558). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุริยาสาน.

ราชกิจจานุเบกษา. (2540). เล่มที่ 114 ตอนที่ 46 ก.

_____. (2546). เล่มที่ 120 ตอนที่ 100 ก.

_____. (2560). เล่มที่ 134 ตอนที่ 40 ก.

วิจิตรารมณ์ ไชยโคตร. (2550). การประเมินการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลบรือ

อำเภอบรือ จังหวัดมหาสารคาม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

นโยบายสาธารณะ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อภิชาติ โชตชัชวาลกุล. (2550). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล

กรณีศึกษาเขตอำเภอนองหญ้าไซ จังหวัดสุพรรณบุรี. การศึกษาอิสระ รัฐประศาสนศาสตร

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อรรธยา นรินทร์. (2552). สภาพการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขต

อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาสารคาม:

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี

The capacity of the executive which will give the effect on the effectiveness
of the school where belongs to Secondary Educational
Service Area Office 5, Lopburi

Received: July 20, 2020 Revised: July 24, 2020 Accepted: August 4, 2020

รับเข้า : 15 ก.ค. 63 แก้ไข : 24 ก.ค. 63 ตอบรับ : 4 ส.ค. 63

กิตติชัย เทียนไข¹

Kittichai Tiankai¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) ศึกษาประสิทธิผลของสถานศึกษา 3) ศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา และ 4) ศึกษาปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 22 คน ครูผู้สอน จำนวน 295 คน รวมทั้งสิ้น 317 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. สมรรถนะของผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี โดยภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
3. สมรรถนะของผู้บริหาร ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและจูงใจ และด้านการบริการที่ดี ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของผู้บริหาร พบว่า ผู้ปกครองที่เข้ามาติดต่อราชการมีความต้องการแตกต่างกัน รองลงมาคือผู้บริหารบางส่วนวางตัวไม่เป็นกลาง

คำสำคัญ: สมรรถนะของผู้บริหาร ประสิทธิผลของสถานศึกษา

¹โรงเรียนโคกเจริญวิทยา

¹Khokcharoenwithaya School

*Corresponding author E-mail: Kitichai.T@gmail.com

Abstract

This research has objectives for; 1) Studying the capacity level of the executive in the basic education office. 2) Studying the effectiveness level of the school. 3) Studying the capacity level of the executive which will give the effect on the effectiveness of the school and; 4) Studying the problem, the obstacle and the suggestion in working according to the capacity of the executive and the effectiveness of the school where belongs to Primary and Secondary Educational Service Area Office 5, Lopburi. The sample will be consist of 22 school executives, 295 teachers, the total will be 317 persons. Using tool in the research is the questionnaire related to the capacity of the executive and the effectiveness of the school. Using statistic in the information analysis will be the frequency, the percentage, the average, the standard deviation, the correlation coefficient value, the multiple linear regression in the procedure and the content analysis.

The research result is found that;

1. For the overall capacity of the executive in the basic education office which belongs to Secondary Educational Service Area Office 5, Lopburi, this will have the average in the high level.
2. For the overall effectiveness of the school and in each side which belongs to Secondary Educational Service Area Office 5, Lopburi, this will have the average in the high level.
3. For the overall capacity of the executive in the analysis, the synthesis in the communication, the motivation and the good service, this will give the effect on the effectiveness of the school which belongs to Secondary Educational Service Area Office 5, Lopburi, this will have the statistical significance at the level of 0.05.
4. For the problem, the obstacle and the suggestion in working of the executive, this is found that there are different requirements of parents who have come to contact with the government service. Second, some executives place themselves in the unfair position.

Keywords: Competency of administrators, Effectiveness of schools

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะองค์กรหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการสร้างคนและสร้างคุณภาพคน ได้ใช้ความพยายามพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยนวัตกรรมการบริหารจัดการหลากหลาย โดยเฉพาะการบริหารองค์การการศึกษาในบริบทสังคมโลกในรูปแบบของโลกไร้พรมแดน (borderless world) โลกาภิวัตน์ (globalization) ความเป็นสากล (internationalization) ยุคข้อมูลข่าวสาร (information technology) ซึ่งฐานการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่ความสำเร็จที่สำคัญที่สุดคือ “สถานศึกษา” การขับเคลื่อนการพัฒนาหรือยกระดับคุณภาพการศึกษาที่แท้จริงนั้นเรื่องสำคัญที่สุดในสถานศึกษา คือ “ผู้บริหาร” เพราะผู้บริหารเป็นผู้แปลงนโยบายสู่การปฏิบัติในระดับสถานศึกษา และพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการใหม่ (สุพลวังสินธ์, 2545)

การพัฒนาการปฏิบัติงานของผู้บริหาร สมรรถนะเป็นสิ่งสำคัญซึ่ง David Mc Clelland (1993, อ้างถึงในสุกัญญา รัศมีธรรมโชติ, 2547) กล่าวว่า บุคคลที่มีผลการปฏิบัติงานดีจะต้องมีสิ่งหนึ่งที่เรียกว่า สมรรถนะ สอดคล้องกับคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2552) ได้กำหนดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับสายผู้บังคับบัญชาสายผู้บริหารโดยจำแนกออกเป็น 2 ประเภท คือ สมรรถนะหลัก (Core Competencies) ประกอบด้วย 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) 2) การบริการที่ดี (Service Mind) 3) การพัฒนาตนเอง (Self-Development) 4) การทำงานเป็นทีม (Teamwork) และสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competencies) ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์สังเคราะห์ (Analytical and Thinking) 2) การสื่อสารและจูงใจ (Communication and Influencing) 3) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร (Caring and Developing Others) และ 4) การมีวิสัยทัศน์ (Visioning) ดังนั้น สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษา จึงเป็นเครื่องชี้วัดสำคัญว่าสามารถดำเนินงานและกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งสมหวัง พิริยานูวัฒน์ และคณะ (2543) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องใบประกอบวิชาชีพผู้บริหาร พบว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นตัวชี้วัด ที่สำคัญต่อทิศทางการดำเนินนโยบายทางการศึกษา หากผู้บริหารมีความสามารถหรือสมรรถนะสูง มีวิสัยทัศน์กว้างไกล การบริหารการศึกษาไปในทิศทางที่มุ่งหวังย่อมสำเร็จลงได้

ในการประเมินผู้บริหารสถานศึกษา ด้านหนึ่ง คือ สมรรถนะ (Competency) เป็นเป้าหมายที่ชัดเจนและใช้ทรัพยากรที่มี อย่างพอเพียงและคุ้มค่า เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีลักษณะที่พึงประสงค์ คือเป็นคนดี คนเก่งและมีความสุข จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้บริหารเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่จะนำพาสถานศึกษาเข้าสู่ความเป็นมาตรฐาน จึงต้องมีสมรรถนะในการบริหารจัดการสถานศึกษา รวมทั้งขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาให้เป็น รูปธรรมทั้งระบบจากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและต้องการสร้างเครือข่ายผู้บริหารองค์กรสถานศึกษายุคใหม่จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี ว่ามีสมรรถนะระดับใด และระดับสมรรถนะส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาหรือไม่ รวมทั้งเป็นแนวทางในการพัฒนาหรือเสริมสร้าง ผู้บริหารสถานศึกษาให้มีความสามารถหรือมีสมรรถนะในการบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพ สู่มาตรฐานการศึกษาต่อไป

ตอนที่ 4 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติตามสมรรถนะของผู้บริหาร และประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การดำเนินการเกี่ยวกับแบบสอบถาม ดังนี้

1. ศึกษาตำรา บทความ เอกสารที่เกี่ยวข้อง หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของ ผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา กำหนดรูปแบบ และโครงสร้างของแบบสอบถาม แล้วสร้างแบบสอบถามโดยกำหนด พฤติกรรมบ่งชี้ให้ครอบคลุมนิยามตัวแปร แล้วนำมาจัดทำเป็นข้อกระทงคำถามสำหรับการวิจัย

2. นำข้อกระทงคำถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษาและ ความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) ของข้อกระทงคำถาม แล้วหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและ วัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่าตั้งแต่ 0.64 ขึ้นไป

3. จัดทำแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับผู้บริหารและครูผู้สอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ในจังหวัดสิงห์บุรี และอ่างทอง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 5 โรงเรียน จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถาม ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยง (reliability) โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (alpha coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98

4. ปรับปรุงข้อกระทงคำถามในด้านการใช้ภาษา ให้มีความเหมาะสมและถูกต้องโดยผ่านการแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อฝ่ายธุรการโรงเรียนโคกเจริญวิทยา โดยผ่านระบบธุรการโรงเรียนลงนามโดยผู้อำนวยการสถานศึกษา เพื่อขอทำหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินจัดส่งแบบสอบถามจำนวน 317 ฉบับ และติดตามรวบรวมแบบสอบถามด้วยตัวเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาร้อยละ 100 หลังจากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การหาค่าความถี่ (frequency) ร้อยละ (percentage) และนำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย

2. วิเคราะห์ระดับสมรรถนะของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา ใช้การหาค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ ตามแนวคิดของ John W. Best (1997)
3. วิเคราะห์สมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) โดยการพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของซุสรี วงศ์รัตน์ (2544)
4. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตาม สมรรถนะของผู้บริหารและประสิทธิผลของสถานศึกษา ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี สรุปผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับสมรรถนะของผู้บริหารในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร มีระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการทำงานเป็นทีม ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการบริการที่ดี และด้านการสื่อสารและจูงใจ ตามลำดับ
2. ระดับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี โดยภาพรวมและรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความพึงพอใจในงาน ด้านการลดอัตราการออกกลางคันของนักเรียน ด้านการขาดงาน ด้านคุณภาพโดยทั่วไป และด้านการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามลำดับ
3. สมรรถนะของผู้บริหาร ด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและจูงใจ และด้านการบริการที่ดี ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของการปฏิบัติงานตามสมรรถนะของผู้บริหารกับประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี
 - 4.1 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในเรื่องสมรรถนะของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี ทั้ง 8 ด้านประกอบไปด้วย
 - 1) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ พบว่า สถานศึกษาบางแห่งมีนักเรียนในแต่ละห้องจำนวนมาก และนักเรียนมีศักยภาพในการเรียนที่ต่างกัน ทำให้ไม่สามารถพัฒนานักเรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดได้
 - 2) การบริการที่ดี พบว่าผู้รับบริการที่เข้ามาติดต่อราชการมีความต้องการแตกต่างกันส่วนใหญ่มาติดต่อกับโรงเรียนเป็นเรื่อง เร่งรีบ และขอรับเอกสารในวันเดียวกัน ซึ่งค่อนข้างเสียเวลาในเวลาค้นหาเอกสาร และในการจัดทำเพื่อให้เสร็จตามความต้องการ นอกจากนี้ผู้บริหารมักบริหารงานตามความคิด

ของตัวเอง โดยไม่คำนึงถึงความต้องการของผู้รับบริการ ดังนั้น ผู้บริหารควรจะต้องเข้าถึงชุมชนให้มาก เพื่อให้ได้ทราบถึงสภาพชุมชนและนำมาปรับเป็นแนวทางในการบริหารงานของสถานศึกษา จะได้จัดการบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) การพัฒนาตนเอง พบว่า ผู้บริหารบางส่วนยังขาดการค้นคว้า หาความรู้ใหม่ๆ เพื่อมาพัฒนางานในสถานศึกษา ควรจะมีการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เพื่อนำความรู้ที่ได้นำมาปรับใช้ในการทำงานเพื่อให้งานบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด

4) การทำงานเป็นทีม พบว่า ผู้บริหารบางส่วน ยังวางตัวไม่เป็นกลางทำให้บุคลากรภายในสถานศึกษาขัดแย้งกันส่งผลให้ไม่ประสบผลสำเร็จตามที่คาดไว้ ผู้บริหารควรเน้น การสร้างทีมงานในสถานศึกษาโดยดูจากความรู้ความสามารถของบุคลากรและมอบหมายงานให้ตรงกับความสามารถเพื่อให้งานมีคุณภาพมากขึ้น

5) การวิเคราะห์สังเคราะห์ พบว่า ผู้บริหารบางส่วนขาดทักษะในเรื่องการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ทำให้เข้าใจระบบงานได้ไม่ถ่องแท้จนทำให้งานที่ท้อออกมาไม่มีประสิทธิภาพตามที่กำหนดไว้ ควรมีการอบรมในเรื่องการวิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างต่อเนื่อง

6) การสื่อสารและจูงใจ พบว่า ผู้บริหารบางส่วนขาดทักษะในการสื่อสารรวมทั้งไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน ควรมีการสร้างขวัญกำลังใจกับผู้ที่บังคับบัญชาเพื่อให้บุคลากรมีความสุขกับการทำงาน ทำให้งานที่ออกมามีคุณภาพ

7) การพัฒนาศักยภาพบุคลากร พบว่า ผู้บริหารมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้วยวิธีการต่าง ๆ ประสบปัญหาว่าบุคลากรครูยังไม่ใช้ศักยภาพของตนเองได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ ผู้บริหารบางส่วนปฏิบัติตนไม่เป็นแบบอย่างที่ดี

8) การมีวิสัยทัศน์ พบว่า บางครั้งผู้บริหารไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของบุคลากร ผู้บริหารควรรับฟังความคิดเห็นของบุคลากรให้มากขึ้นและควรปรับการทำงานให้มีความรวดเร็วมากกว่าเดิมในเรื่องวิสัยทัศน์ควรกว้างไกล ไม่แคบและมองเหตุการณ์ต่าง ๆ รอบด้านมาก ๆ เพื่อช่วยในการพัฒนาศึกษาให้มีความคุณภาพมากขึ้น

4.2 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะในเรื่องประสิทธิผลของสถานศึกษา ทั้ง 5 ด้าน ประกอบไปด้วย

1) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชาของนักเรียน ยังไม่เป็นที่พอใจเนื่องจากเวลาในการจัดการเรียนการสอนพบว่าบุคลากรครูไม่สามารถปฏิบัติตามการสอนได้เต็มที่เพราะมีกิจกรรมและงานอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอนมีมาก นอกจากนี้สถานศึกษาบางแห่งนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดเนื่องมาจากจำนวนบุคลากรครูไม่ครบถ้วน ควรมีการสอนซ่อมเสริมให้นักเรียนหลังเลิกเรียนในบางกลุ่มสาระที่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ เช่น ภาษาอังกฤษ เนื่องจากยังไม่มีครูที่จบตรงตามสาขาวิชา

2) ความพึงพอใจในงาน พบว่า บุคลากรครูในสถานศึกษาได้รับมอบหมาย หน้าที่ความรับผิดชอบในวิชาที่สอนและงานพิเศษไม่ตรงกับความรู้ ความสามารถของตน ควรมอบหมายงานต่าง ๆ ให้ตรงกับความสามารถของแต่ละบุคคล

3) การขาดงาน พบว่า บุคลากรครูมีการอบรมบ่อยจนเกินไป จึงไม่มีเวลาสอนนักเรียนได้อย่างเต็มที่ ผู้บริหารควรส่งบุคลากรเข้ารับการอบรมอย่างทั่วถึงและไม่ซ้ำซ้อน

4) การลดอัตราการออกกลางคันของนักเรียน พบว่า สาเหตุการออกกลางคันของนักเรียนส่วนใหญ่มาจากนักเรียนเป็นเด็กต่างจังหวัด และเด็กต่างด้าวต้องมีการติดตามผู้ปกครองบ่อย ๆ

5) คุณภาพโดยทั่วไป พบว่าสถานศึกษาบางแห่งมีสภาพแวดล้อมไม่เอื้อต่อการทำงาน เช่น ประสบบัญญาน้ำท่วม นักเรียนยังมีคุณภาพการเรียนรู้ไม่ตรงตามเป้าหมายที่กำหนด นอกจากนี้ชุมชนหรือผู้ปกครอง ให้ความร่วมมือในการทำงาน อับสถานศึกษาน้อย

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี สามารถนำมาอภิปรายในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะของผู้บริหาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาได้ตระหนักถึงบทบาทของผู้นำยุคใหม่ มีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน รวมทั้งดำเนินงานของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีคุณภาพ ซึ่งเป็นเพราะข้อบังคับของคุรุสภากำหนดไว้ว่าผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่า ปริญญาโททางการบริหารการศึกษาหรือเทียบเท่า ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาทุกคน ที่ผ่านการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้รับการพัฒนาทางด้านสมรรถนะตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากำหนดมาแล้ว จึงเป็นผู้มีสมรรถนะหรือความสามารถในการทำงาน ควบคู่กับความรู้ในการบริหารงานของสถานศึกษาตามนโยบายและเป้าหมายการปฏิรูปการศึกษาที่ตั้งไว้ได้อย่างมีคุณภาพจึง ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี เป็นผู้มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ Blancero and Other (2014) ที่สรุปว่าสมรรถนะของผู้นำองค์กรการศึกษาที่มี ประสิทธิภาพ 3 องค์ประกอบหลัก คือ 1) สมรรถนะหลัก 11 สมรรถนะ คือ จริยธรรมสูง มีมาตรฐานของคุณภาพการปฏิบัติงาน มีการตัดสินใจที่ดี การมุ่งผลสำเร็จ ความคิดริเริ่ม มีความมั่นใจในตนเอง กระตือรือร้นใน การทำงาน มีทักษะสื่อสารในทุกมิติ มีความสามารถในการฟังและตีความถูกต้อง มีการสร้างสัมพันธ์กับบุคคล และมีความสามารถทำงานเป็นทีม 2) สมรรถนะเสริม 6 สมรรถนะ คือ มีอิทธิพลในกลุ่ม สามารถใช้ทรัพยากร อย่างรู้คุณค่า มีความตระหนักในความต้องการของผู้อื่น มีความคิดสร้างสรรค์ ตั้งคำถามและตีความเป็น และ ภาควิชาจิตวิทยา และ 3) สมรรถนะประจำตำแหน่ง 6 สมรรถนะ คือ มีความสามารถปฏิบัติงานด้านการศึกษา และจัดการบุคคล เป็นนักกลยุทธ์ มีความริเริ่ม ส่งเสริมสนับสนุนบุคคล เป็นที่ปรึกษา และผู้นำที่ดี สอดคล้องกับจรัสศักดิ์ จะยังรัมย์ (2550) ได้วิจัยเรื่อง

สมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว พบว่าสมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้วทั้งภาพรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของขุนวัง ณ วงศ์ศรี (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ผลการวิจัยพบว่าสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของยิ่งยศ พลเลิศ (2550) พบว่าสมรรถนะผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการศึกษากาญจนบุรี เขต 3 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. จากผลการวิจัยพบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการพัฒนางานทุก ๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่ประสิทธิผลในการจัดการศึกษาอย่างแท้จริง มีการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ให้แก่บุคลากร มีความสามารถในการบูรณาการทั้งด้านโครงสร้างงานบริหารงานและนโยบายในการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการที่มุ่งหวังให้บุคลากร ครู มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิชารัตน์ ธรรมะรัตน์จินดา (2552) ได้ทำ การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างองค์กร แห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2 ในภาพรวม และรายด้าน อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของอุ้นเรือน อ่ำบุญ (2558) ได้ทำการวิจัย เรื่องการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนในจังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนในจังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี พบว่า การบริหารแบบการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนในจังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี ในภาพรวมและทุกรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะดา วงษ์ปัญญา (2554) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ความผูกพันต่อองค์กรของบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิผลทางการบริหารในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่าความผูกพันต่อองค์กร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิผลของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะของผู้บริหารด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการสื่อสาร การจูงใจ และด้านการบริการ ที่ดีส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารมีความสามารถในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ ระหว่างบุคคล สามารถชักจูงโน้มน้าวให้ผู้อื่นยอมรับ นอกจากนี้มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ สภาพปัญหาของสถานศึกษาของตน สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเป็นระบบและเหมาะสม ทำให้ทุกฝ่ายเกิดความพึงพอใจต่อคุณภาพการศึกษา เกิดความร่วมมือของบุคลากรภายในสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานต้นสังกัด ดังที่ Hoy and Miskle (2008) ได้กล่าวว่าเมื่อสภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลง สถานศึกษาจะต้องพัฒนาความสามารถในการ ปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา (Adaptation and Development) และความสามารถในการแก้ปัญหาภายในสถานศึกษา (Solving school's Problem) โดยประสิทธิผลสถานศึกษาขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของการแก้ปัญหาที่สนองตอบทั้ง

ทางด้านเจตคติและด้านพฤติกรรมที่มีต่อปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของพิเชษฐ์ วาญวรรณะ (2550) ทำการวิจัยเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 พบว่าประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1 ทั้งในภาพรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ ความสามารถในการแก้ปัญหาในสถานศึกษา ความสามารถในการพัฒนานักเรียนที่มีทัศนคติทางบวก ความสามารถในการปรับเปลี่ยนและพัฒนาสถานศึกษา อย่างไรก็ตามจากผลการวิจัยยังพบว่าสมรรถนะของผู้บริหารด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ไม่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 2 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารยังไม่สามารถบริหารจัดการทรัพยากร ในสถานศึกษา และยังไม่สามารถพัฒนาผลงาน ให้มีคุณภาพได้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งยังขาดทักษะความรู้และเข้าใจการวางแผนการปฏิบัติงาน ควรมีการดำเนินการ ควบคุม ตรวจสอบ ติดตามและปรับปรุงการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบ รวมทั้งผู้บริหารควรให้คำปรึกษา แนะนำแก่บุคลากร ผู้ที่เกี่ยวข้อง และควรปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่บุคลากร และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธาสิณี กุลกิจตานนท์ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องประสิทธิผลของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง พบว่า ผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญในการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเต็มที่ บุคลากรด้านการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขาดการพัฒนาด้านความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการทำงานด้านการจัดการขั้นพื้นฐานขาดบุคลากรผู้ที่มีความเชี่ยวชาญ ด้านการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนสถานศึกษาในด้านบริหารวิชาการยังไม่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะ

ผู้บริหารและบุคลากรควรควรมีการพัฒนาสมรรถนะของตนเองให้มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี สามารถนำ ผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการบริหารงานของตนเองและสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผลมากขึ้น โดยเฉพาะในสมรรถนะด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ ด้านการสื่อสารและจูงใจ และด้านการบริการที่ดีที่ ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการ วางแผนพัฒนา กำหนดนโยบายต่าง ๆ รวมทั้งการอบรมหรือพัฒนาผู้บริหารและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งสามารถพัฒนา ความสามารถของตนเองในสมรรถนะด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมรรถนะด้านการวิเคราะห์สังเคราะห์ซึ่งถือว่าเป็นสมรรถนะ ที่สำคัญที่สุดเพราะส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาในทุกด้าน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

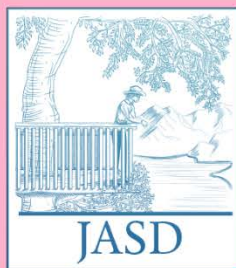
2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี

2.2 ควรมีการศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ลพบุรี

เอกสารอ้างอิง

- ขุนวัง ณ วงศ์ศรี. (2552). การศึกษาสมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- จิรศักดิ์ จะยังรัมย์. (2550). สมรรถนะของผู้บริหารที่สัมพันธ์กับประสิทธิผลของระบบประกันคุณภาพของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชูศรี วงศ์รัตน. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: เทคนิคมิตรการพิมพ์.
- ปิยะดา วงษ์ปัญญา. (2554). ความผูกพันต่อองค์การของบุคลากรทางการศึกษาที่มีผลต่อประสิทธิผลทางการบริหาร ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิเชษฐ์ วายูวรรณ. (2550). การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ยิ่งยศ พลเลิศ. (2550). สมรรถนะผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรีเขต 3. การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิชารัตน์ ธรรมะรัตน์จินดา. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรแห่งการเรียนรู้กับประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมหวัง พริยานุวัฒน์ และคณะ. (2543). สารสำคัญของร่างพระราชบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับใบประกอบวิชาชีพครู. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2552). กฎหมายและหนังสือเวียน ก.ค.ศ. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

- สุกัญญา รัตมิตร์มโชติ. (2547). แนวทางการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ด้วย Competency. กรุงเทพฯ: ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- สุธาสิณี กุลกิจตานนท์. (2551). ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดลำปาง. การค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุพล วังสินธ์. (2545). “การบริหารโรงเรียนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา”, วารสารวิชาการ. 5(6), (มิถุนายน).
- อุ้นเรือน อ่ำบุญ. (2558). การบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารโรงเรียนในจังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- Blancero, D., Olivas-Lujan, M., & Stone, D. L. (2014). Introduction to Hispanic and Latin American work issues. *Journal of Managerial Psychology* 29(6).
- Hoy, Wayne K. and Cecil G. Miskel, (2008). *Education Administrations: Theory Research and Practice*. (8th Edition). Singapore: McGraw-Hill Inc.
- John W. Best. (1997). *Research in Education*. (8th Edition). Toledo, OH: Pro Quo Books.

วารสารพัฒนาทักษะวิชาการอย่างยั่งยืน
Journal of the Academic Sustainable Development [JASD]

ศูนย์การเรียนรู้พัฒนาทักษะวิชาการอย่างยั่งยืน

The Academic Sustainable Development Learning Center [ASDLC]

36/1 หมู่ที่ 11 ตำบลหนองบัว อำเภอพัฒนานิคม จังหวัดลพบุรี 15140

โทร.082-3905420 Email. jasd.Center@gmail.com